

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 604/2013/EU RENDELETE

(2013. június 26.)

egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (átdolgozás)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdésének e) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az egy harmadik ország állampolgára által a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2003. február 18-i 343/2003/EK tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾ jelentősen módosítani kell. Az áttekinthetőség érdekében az említett rendeletet át kell dolgozni.
- (2) A közös európai menekültügyi rendszerre is kiterjedő közös menekültpolitika az Európai Uniónak a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló olyan térség fokozatos létrehozására irányuló célkitűzése szerves részét képezi, amely nyitva áll mindazok számára, akik kényszerítő körülmények miatt jogszerűen keresnek védelmet az Unióban.

(3) Az Európai Tanács az 1999. október 15–16-i tamperei rendkívüli ülésén egyetértett abban, hogy olyan közös európai menekültügyi rendszert kell kidolgozni, amely az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, a menekültek helyzetéről szóló 1951. július 28-i genfi egyezmény (a továbbiakban: a genfi egyezmény) teljes és átfogó alkalmazásán alapul, biztosítva ily módon, hogy senkit nem küldenek vissza oda, ahol üldöztetésnek lenne kitéve, vagyis tiszteletben tartva a visszaküldés (*refoulement*) tilalmának elvét. Ebben a tekintetben és az érintett, az e rendeletben megállapított felelősségi feltételek sérelme nélkül a tagállamok, amelyek mind tiszteletben tartják a visszaküldés tilalmának elvét, harmadik országbeli állampolgárok vonatkozásában biztonságos országoknak tekintendők.

(4) A tamperei következtetések azt is megállapították, hogy ennek a rendszernek rövid időn belül ki kell terjednie egy világos és alkalmazható módszer kialakítására is a menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása céljából.

(5) E módszernek mind a tagállamok, mind az érintett személyek vonatkozásában tárgyilagos és méltányos szempontokon kell alapulnia. Lehetővé kell tennie különösen a felelős tagállam gyors meghatározását, hogy a nemzetközi védelem megadására vonatkozó eljáráshoz való hatékony hozzáférés biztosított legyen, és a nemzetközi védelem iránti kérelmekkel kapcsolatos gyors döntéshozatal ne kerüljön veszélybe.

(6) Mostanra lezárult a közös európai menekültügyi rendszer bevezetésének első szakasza, amely hosszú távon várhatóan közös eljárást és egységes jogállást biztosít a nemzetközi védelemben részesülők számára az Unió egész területén. Az Európai Tanács 2004. november 4-i ülésén elfogadta a hágai programot, amely meghatározta a 2005–2010 közötti időszakban a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben megvalósítandó célokat. E tekintetben a hágai program arra hívta fel az Európai Bizottságot, hogy fejezze be az első szakasz során elfogadott jogi eszközei értékelését, valamint terjessze az Európai Parlament és a Tanács elé a második szakasz eszközeit és intézkedéseit azzal a céllal, hogy azokat 2010 vége előtt elfogadják.

⁽¹⁾ HL C 317., 2009.12.23., 115. o.

⁽²⁾ HL C 79., 2010.3.27., 58. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2009. május 7-i álláspontra (HL C 212. E, 2010.8.5., 370. o.) és a Tanács első olvasatban kialakított, 2013. június 6-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2013. június 10-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ HL L 50., 2003.2.25., 1. o.

(7) Az Európai Tanács a Stockholmi Programban ismételtlen megerősítette, hogy elkötelezett azon célkitűzés végrehajtása mellett, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 78. cikkével összhangban legkésőbb

2012-ig egy közös és szolidáris védelmi területet hozzon létre a nemzetközi védelemben részesülő személyek számára. Hangsúlyozta továbbá, hogy a dublini rendszer továbbra is a közös európai menekültügyi rendszer létrehozásának egyik sarokkövét jelenti, mivel egyértelműen megállapítja a tagállamok hatásköreit a nemzetközi védelem iránti kérelmek megvizsgálásával kapcsolatban.

- (8) A 439/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EMTH) forrásait rendelkezésre kell bocsátani annak érdekében, hogy a tagállamoknak az e rendelet végrehajtásáért felelős vonatkozó szolgálatai megfelelő támogatást kaphassanak. Az EMTH-nak elsősorban szolidaritási intézkedéseket – például menekültügyi intervenciók szakértői állományt és menekültügyi támogató csoportokat – kell biztosítani, abból a célból, hogy segítsenek egyrészt a különösen nagy terhelésnek kitett tagállamoknak, illetve olyan esetekben, amikor a nemzetközi védelmet kérelmezők (a továbbiakban: a kérelmezők) nem részesülhetnek megfelelő bánásmódban különösen a befogadás és a védelem tekintetében.
- (9) Az első szakaszba tartozó jogi aktusok végrehajtásáról készített értékelések eredményeire tekintettel indokolt megerősíteni e szakaszban a 343/2003/EK rendeletet alátámasztó elveket, és egyúttal el kell végezni a szükséges fejlesztéseket a dublini rendszer, valamint az e rendszer keretében a kérelmezőknek nyújtott védelem hatékonysága tekintetében szerzett tapasztalatokra tekintettel. Mivel a dublini rendszer megfelelő működése alapvető fontossággal bír a közös európai menekültügyi rendszer számára, alapelveit és működését felül kell vizsgálni a közös európai menekültügyi rendszer egyéb elemei és az uniós szolidaritási eszközök kiépítése során. Átfogó alkalmassági ellenőrzésről kell rendelkezni a dublini rendszer jogi, gazdasági és társadalmi hatásaira kiterjedő, bizonyítékokkal alátámasztott felülvizsgálatának elvégzése révén, amely magában foglalja annak az alapvető jogokra gyakorolt hatását is.
- (10) A nemzetközi védelmet kérelmezők, illetve az abban részesülő személyekkel szembeni egyenlő bánásmód biztosítása, valamint a hatályos uniós menekültügyi vívmányokkal – különösen a harmadik országbeli állampolgárok és a hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról szóló, 2011. december 13-i 2011/95/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁾ – való összhang biztosítása érdekében e rendelet hatálya kiterjed a kiegészítő védelmet kérelmező, valamint a kiegészítő védelemre jogosult személyekre is.
- (11) A nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 2013/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ kell alkalmazni a felelős tagállam meghatározására vonatkozó, e rendeletben szabályozott eljárásra, figyelembe véve az említett irányelv alkalmazására vonatkozó korlátozásokat is.
- (12) Emellett a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ is alkalmazni kell, az e rendeletben szabályozott eljárási biztosítékokra vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül, figyelembe véve az említett irányelv alkalmazására vonatkozó korlátozásokat is.
- (13) Az ENSZ 1989. évi, a gyermek jogairól szóló egyezményével és az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban e rendelet alkalmazása során a tagállamoknak elsődlegesen a gyermek mindenek felett álló érdekét kell szem előtt tartaniuk. A gyermek mindenek felett álló érdekének vizsgálata során a tagállamoknak különösen a kiskorú jólétét és szociális fejlődését, a személyi biztonságát érintő megfontolásokat, valamint véleményét kell – életkorának és érettségi fokának megfelelően – figyelembe venniük, ideértve a kiskorú háttérét is. Ezenkívül külön eljárás garanciákat kell meghatározni a kísérel nélküli kiskorúakra vonatkozóan különös kiszolgáltatottságukra tekintettel.
- (14) Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményrel és az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban a tagállamoknak e rendelet alkalmazása során mindenekelőtt a családi élet tiszteltetésére kell ügyelniük.
- (15) Ugyanazon család tagjai által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmek egyetlen tagállam által történő együttes elbírálása lehetővé teszi annak biztosítását, hogy a kérelmeket alaposan megvizsgálják, azok tárgyában következetes határozatokat hozzanak, valamint ne válaszszák szét az egy családhoz tartozókat.
- (16) A család egysége és a gyermek mindenek felett álló érdeke elvénél teljes körű tiszteletben tartása érdekében kötelező felelősségi feltétellel kell tenni a kérelmező és a gyermeke, testvére vagy szülője közötti – a kérelmező terhelességén vagy anyaságán, egészségi állapotán vagy idős korán alapuló – eltartotti viszony fennállását. Amennyiben a kérelmező kísérel nélküli kiskorú, a róla gondoskodni képes családtag vagy hozzátartozó másik tagállam területén való tartózkodását is kötelező felelősségi feltétellel kell tenni.

⁽¹⁾ HL L 132., 2010.5.29., 11. o.

⁽²⁾ HL L 337., 2011.12.20., 9. o.

⁽³⁾ Lásd e Hivatalos Lap 96. oldalát.

⁽⁴⁾ Lásd e Hivatalos Lap 60. oldalát.

- (17) Bármely tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy – elsősorban humanitárius és kivételes okból – eltérjen a felelősségi feltételektől a családtagok, hozzátartozók és a kérelmezővel egyéb családi kapcsolatban álló személyek egyesítése érdekében, és akkor is megvizsgálja a hozzá vagy másik tagállamban benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet, ha annak megvizsgálásáért az e rendeletben megállapított kötelező feltételek szerint nem felelős.
- (18) A nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározásának elősegítése érdekében a kérelmezőt személyesen meg kell hallgatni. A nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásakor a kérelmezőt tájékoztatni kell e rendelet alkalmazásáról, és annak lehetőségéről, hogy a felelős tagállam meghatározásának elősegítése érdekében tájékoztatást adjon a meghallgatáson a tagállamokban tartózkodó családtagjairól, hozzátartozóiról és a vele egyéb családi kapcsolatban álló személyekről.
- (19) Az érintett személyek jogainak hatékony védelme érdekében jogi biztosítékokat és hatékony jogorvoslati eszközöket kell biztosítani a felelős tagállamnak való átadásra vonatkozó határozatokkal kapcsolatban, különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkével összhangban. A nemzetközi jog tiszteletben tartása érdekében az ilyen határozatok elleni hatékony jogorvoslatnak egyaránt ki kell terjednie e rendelet alkalmazásának, valamint az azon tagállamban fennálló jogi és ténybeli helyzetnek a megvizsgálására, amelynek a kérelmezőt átadják.
- (20) A kérelmezők őrizetbe vételét és őrizetben tartását azon alapvető elvvel összhangban kell alkalmazni, hogy senki sem tartható őrizetben kizárólag azon az alapon, hogy nemzetközi védelmet kér. Az őrizet időtartamának a lehető legrövidebbnek kell lennie, és tiszteletben kell tartania a szükségesség és az arányosság elvét. Így különösen, a kérelmezők őrizetbe vételének és őrizetben tartásának összhangban kell lennie a genfi egyezmény 31. cikkével. Az őrizetben tartottak tekintetében e rendeletben szabályozott eljárásokat kiemelt fontossággal kell kezelni, és a lehető legrövidebb határidőn belül kell végrehajtani. Az őrizetben tartást szabályozó általános garanciák és az őrizetben tartási körülmények tekintetében a tagállamoknak adott esetben a 2013/33/EU irányelv rendelkezéseit kell alkalmazniuk az e rendelet alapján őrizetben tartott személyek vonatkozásában is.
- (21) A menekültügyi rendszerek hiányosságai vagy összeomlása – amelyet gyakran súlyosbít vagy amelyhez hozzájárul a rájuk nehezedő rendkívüli nyomás – veszélyeztetheti az e rendelet által létrehozott rendszer gördülékeny működését, aminek eredményeként felmerülhet annak veszélye, hogy sérülnek a kérelmezőknek az uniós menekültügyi vívmányokban és az Európai Unió Alapjogi Chartájában meghatározott jogai, valamint más nemzetközi emberi jogok és a menekültjogok.
- (22) A menekültügyi rendszerek romlásának vagy összeomlásának megelőzése érdekében a menekültügyi válságokra vonatkozó korai előrejelző, készségi és kezelési eljárást kell létrehozni, amelyben az EMTH – a 439/2010/EU rendelet szerinti hatásköreit gyakorolva – kulcsszerepet játszik, és amelynek célja egyrészt a rendelet keretében folyó együttműködés megszilárdítása, másrészt a kölcsönös bizalom fejlesztése a tagállamok között a menekültügyi politika tekintetében. Az ilyen eljárásnak biztosítania kell azt, hogy az Unió a lehető legrövidebb időn belül figyelemztetést kapjon minden olyan helyzetről, amikor aggályok merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy az e rendelettel létrehozott rendszer gördülékeny működését veszély fenyegeti, mivel egy vagy több tagállam menekültügyi rendszere különleges megterhelésnek van kitéve, és/vagy egy vagy több tagállam menekültügyi rendszerében hiányosságok tapasztalhatók. Egy ilyen eljárás lehetővé tenné, hogy az Unió korai szakaszban képes legyen megelőző intézkedéseket ösztönözni, és megfelelő politikai figyelmet fordítani az ilyen helyzetekre. A szolidaritás, amely a közös európai menekültügyi rendszer alapvető eleme, szorosan összefügg a kölcsönös bizalommal. A menekültügyi válságokra vonatkozó korai előrejelző, készségi és kezelési eljárás növelné a kölcsönös bizalmat, és ezáltal konkrét, valódi és kézzelfogható szolidaritási intézkedések irányulhatnak a tagállamok felé annak érdekében, hogy általánosságban az érintett tagállamot, illetve különösen a kérelmezőket segítsék. Az EUMSZ 80. cikkének megfelelően az uniós jogi aktusoknak – amennyiben szükséges – a szolidaritás elvét érvényre juttató, megfelelő intézkedéseket kell tartalmazniuk, és ezen eljárás keretében ilyen intézkedéseket kell hozni. A Tanács által 2012. március 8-án elfogadott, a menekültügyi rendszerükre többek között a vegyes összetételű migráns csoportok áramlása miatt nehezedő különösen nagy nyomásnak kitett tagállamok iránti valódi és kézzelfogható szolidaritás közös keretéről szóló következtetések olyan, meglévő és az esetleges új eszközöket összefogó „eszköztárról” rendelkeznek, amelyet a korai előrejelző, készenléti és válságkezelési mechanizmus összefüggésében tekintetbe kell venni.
- (23) A tagállamoknak – különösen e rendelet alkalmazása során – együtt kell működniük az EMTH-val az arra vonatkozó információgyűjtésben, hogy tudják-e kezelni a menekültügyi és befogadó rendszerükre nehezedő különösen nagy nyomást. Az EMTH a 439/2010/EU rendelettel összhangban rendszeresen jelentést tesz a gyűjtött információról.
- (24) Az 1560/2003/EK bizottsági rendelettel ⁽¹⁾ összhangban a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállamnak való átadás önkéntes alapon, ellenőrzött útnak indítás formájában vagy kíséret alatt történhet. A tagállamoknak – a kérelmezőnek nyújtott megfelelő tájékoztatás révén – elő kell segíteniük az önkéntes átadást, továbbá biztosítaniuk kell, hogy a felügyelt vagy kísérettel történő átadást humánus módon, az emberi jogok és az emberi méltóság, valamint a gyermek mindenképp felett álló érdeke maradéktalan tiszteletben tartásával és a releváns, különösen a humanitárius

(1) HL L 222., 2003.9.5., 3. o.

okból történő átadásra vonatkozó ítélkezési gyakorlat fejlődésének maximális figyelembevételével végezzék.

- (25) A belső határok nélküli térség fokozatos kialakítása, amelyben az EUMSZ-szel összhangban biztosított a személyek szabad mozgása, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó feltételekkel kapcsolatos uniós politikák kialakítása, beleértve a külső határok igazgatására irányuló közös erőfeszítéseket is, szükségessé teszik a felelősségi szabályok közötti egyensúly megteremtését a szolidaritás jegyében.
- (26) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alkalmazandó a személyes adatoknak a tagállamok által e rendelet szerint történő feldolgozására.
- (27) A kérelmezők személyes adatainak – többek között az egészségi állapotra vonatkozó érzékeny adatoknak – az átadást megelőző cseréje biztosítani fogja, hogy az illetékes menekültügyi hatóságok megfelelő segítséget tudjanak nyújtani a kérelmezőknek, valamint garantálni tudják számukra az addig biztosított védelem és jogok folyamatosságát. A 95/46/EK irányelvnek megfelelően külön rendelkezéseket kell hozni az ilyen helyzetben lévő kérelmezők adatainak védelmére.
- (28) A tagállamok előmozdíthatják e rendelet alkalmazását, fokozhatják hatékonyságát olyan kétoldalú megállapodásokkal, amelyek révén fejlesztik a kapcsolattartást az illetékes szerveik között, csökkentik az eljárások hosszát vagy egyszerűsítik az átvétel, illetve visszavétel iránti megkeresések feldolgozását, vagy átadási eljárásokat állapítanak meg.
- (29) A felelős tagállam meghatározása tekintetében folyamatossgot kell biztosítani a 343/2003/EK rendeletben és az e rendeletben kialakított rendszer között. Hasonlóképpen biztosítani kell az összhangot e rendelet és az egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 603/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjenyomatok összehasonlítását, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezését szolgáló Eurodac létrehozásáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ között.
- (30) A 603/2013/EU rendelet szerint létrehozott Eurodac-rendszer működésének elő kell mozdítania e rendelet alkalmazását.
- (31) A vízuminformációs rendszerről (VIS) és a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra vonatkozó adatok tagállamok közötti cseréjéről szóló, 2008. július 9-i 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ szerint létrehozott vízuminformációs rendszer működésének és különösen annak 21. és 22. cikke végrehajtásának elő kell mozdítania e rendelet alkalmazását.
- (32) Az e rendelet hatálya alá tartozó személyekkel kapcsolatos bánásmód tekintetében a tagállamokat kötik a nemzetközi jogi okmányokból eredő kötelezettségeik, ideértve az Emberi Jogok Európai Bíróságának vonatkozó ítélkezési gyakorlatát is.
- (33) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽⁴⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (34) A vizsgálóbizottsági eljárás alkalmazásával kell elfogadni a dublini rendszerről/az Eurodac-ról szóló közös tájékoztató füzetet, valamint a kísérő nélküli kiskorúakkal kapcsolatos külön tájékoztató füzetet, a kísérő nélküli kiskorúakra vonatkozó adatcsere formanyomtatványát, a kísérő nélküli kiskorúakra és az eltartott személyekre vonatkozó konzultáció és adatcsere egységes feltételeit, az átvétel és a visszavétel iránti megkeresések elkészítésének és benyújtásának egységes feltételeit, a bizonyítékok és közvetett bizonyítékok releváns elemeit tartalmazó két listát és azok időszakos felülvizsgálatát, a laissez-passert, az átadásokkal kapcsolatos konzultáció és adatcsere egységes feltételeit, az átadást megelőző adatcsere formanyomtatványát, a közös egészségügyi bizonyítványt, az átadást megelőzően az átadandó személy egészségügyi adataival kapcsolatos információcsere, valamint a megkeresések továbbítását szolgáló biztonságos elektronikus átviteli csatornák egységes feltételeit és gyakorlati szabályait.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát.

⁽³⁾ HL L 218., 2008.8.13., 60. o.

⁽⁴⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- (35) A kiegészítő szabályok elfogadása érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a kísérő nélküli kiskorú családtagjai, testvérei vagy hozzátartozói kilétének megállapítása tekintetében, az igazolt családi kapcsolat fennállásának megállapítására vonatkozó feltételekkel kapcsolatban, az annak vizsgálatára vonatkozó feltételekre vonatkozóan, hogy egy adott hozzátartozó képes-e a kísérő nélküli kiskorú gondját viselni, ideértve az olyan eseteket, amikor a kísérő nélküli kiskorú családtagjai, testvérei vagy hozzátartozói különböző tagállamokban tartózkodnak, az eltartotti viszony vizsgálatának elemeivel kapcsolatban, az annak vizsgálatára vonatkozó feltételekre vonatkozóan, hogy egy adott személy képes-e az eltartott személy gondját viselni és az annak vizsgálata céljából figyelembe veendő elemekre vonatkozóan, hogy az adott személy jelentős ideig képtelen az utazásra. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatásköreinek gyakorlása során a Bizottság nem lépheti túl a gyermek mindenek felett álló érdekének az e rendelet 6. cikke (3) bekezdésében előírt terjedelmét. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (36) E rendelet alkalmazása során – ideértve a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elkészítését – a Bizottságnak konzultálnia kell többek között a vonatkozó nemzeti hatóságok szakértőivel.
- (37) A 343/2003/EK rendelet alkalmazásához szükséges részletes szabályokat az 1560/2003/EK rendelet határozza meg. Az 1560/2003/EK rendelet bizonyos rendelkezéseit – az egyértelműség érdekében vagy mivel általános célkitűzésül szolgálhatnak – bele kell foglalni e rendeletbe. Mind a tagállamok, mind az érintett kérelmezők számára különösen fontos egy olyan általános mechanizmus megléte, amelynek segítségével megoldást lehet találni a tagállamok között e rendelet rendelkezéseinek alkalmazásával kapcsolatban kialakult véleménykülönbség esetén. Ezért indokolt belefoglalni e rendeletbe az 1560/2003/EK rendeletben előírt, a humanitárius záradéokra vonatkozó viták rendezésére szolgáló mechanizmust, és annak alkalmazási körét kiterjeszteni e rendelet egészére.
- (38) E rendelet alkalmazásának hatékony nyomon követése szükségessé teszi a rendelet rendszeres időközönkénti értékelését.
- (39) E rendelet tiszteletben tartja azokat az alapvető jogokat és betartja azokat az elveket, amelyeket különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája elismer. E rendelet biztosítani kívánja különösen a Charta 18. cikkében biztosított menedéjog teljes tiszteletben tartását, valamint az 1., 4., 7., 24. és 47. cikkében elismert jogokat. E rendelet ezért ennek megfelelően alkalmazandó.
- (40) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a valamely harmadik országbeli állampolgár, vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért e rendelet léptéke és hatásai miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (41) Az Egyesült Királyság és Írország – az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló (21.) jegyzőkönyv 3. cikkével és 4a. cikke (1) bekezdésével összhangban – bejelentette, hogy részt kíván venni e rendelet elfogadásában és alkalmazásában.
- (42) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, a Dánia helyzetéről szóló (22.) jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt e rendelet elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

E rendelet megállapítja egy harmadik országbeli állampolgár, vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam (a továbbiakban: a felelős tagállam) meghatározására vonatkozó feltételeket és eljárási szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- a) „harmadik országbeli állampolgár”: az a személy, aki az EUMSZ 20. cikkének (1) bekezdése értelmében nem az Unió polgára, és aki nem olyan állam állampolgára, amely valamely, az Európai Unióval kötött megállapodás értelmében részt vesz e rendeletben;

- b) „nemzetközi védelem iránti kérelem”: a 2011/95/EU irányelv 2. cikkének h) pontjában meghatározott nemzetközi védelem iránti kérelem;
- c) „kérelmező”: az a harmadik országbeli állampolgár, vagy az a hontalan személy, aki nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, amelynek tárgyában még nem hoztak jogerős határozatot;
- d) „nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálása”: a nemzetközi védelem iránti kérelem illetékes hatóságok általi megvizsgálása vagy a hatóságok azzal kapcsolatos határozata és döntése a 2013/32/EU irányelvvel, valamint a 2011/95/EU irányelvvel összhangban, a felelős tagállam e rendelet szerinti meghatározására irányuló eljárás kivételével;
- e) „nemzetközi védelem iránti kérelem visszavonása”: a kérelmező azon cselekménye, amellyel a 2013/32/EU irányelvvel összhangban kifejezetten vagy hallgatólagosan lezárja azt az eljárást, amelyet nemzetközi védelem iránti kérelmének benyújtásával maga indított el;
- f) „nemzetközi védelemben részesülő személy”: az a harmadik országbeli állampolgár, vagy hontalan személy, aki a 2011/95/EU irányelv 2. cikkének a) pontjában meghatározott nemzetközi védelemben részesült;
- g) „családtag”: amennyiben a család már a származási országban is létezett, a kérelmezőnek a tagállamok területén tartózkodó alábbi családtagjai:
- a kérelmező házastársa vagy vele tartós, nem házastársi kapcsolatban élő élettársa, amennyiben az adott tagállam harmadik országok állampolgáira vonatkozó jogszabályai vagy gyakorlata a házasságot nem kötött párokat a házastársakhoz hasonló elbánásban részesíti,
 - az első francia bekezdésben említett pár vagy a kérelmező kiskorú gyermekei, feltéve, hogy nem házasok, és függetlenül attól, hogy házasságban vagy házasságon kívül születtek, vagy a nemzeti jogszabályok értelmében örökbe fogadták őket,
 - amennyiben a kérelmező kiskorú és nem házas, abban az esetben az édesapja, édesanyja vagy az érte jogszabály szerint vagy az azon tagállam gyakorlata szerint felelős egyéb felnőtt, amelyben a felnőtt tartózkodik,
 - amennyiben a nemzetközi védelemben részesülő személy kiskorú és nem házas, abban az esetben az édesapja, édesanyja vagy az érte jogszabály szerint vagy az azon tagállam gyakorlata szerint felelős egyéb
- felnőtt, amelyben a nemzetközi védelemben részesülő személy tartózkodik;
- h) „hozzátartozó”: a kérelmezőnek a tagállamok területén tartózkodó felnőtt nagynénje, nagybátyja, vagy nagyszülője, függetlenül attól, hogy a kérelmező házasságban vagy házasságon kívül született-e, vagy nemzeti jogszabályok értelmében örökbe fogadták-e;
- i) „kiskorú”: a 18. életévét be nem töltött harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy;
- j) „kísérő nélküli kiskorú”: az a kiskorú, aki aki jogszabály vagy az érintett tagállam gyakorlata szerint érte felelős felnőtt kísérete nélkül lépett a tagállamok területére, mindaddig, amíg ilyen felnőtt tényleges felügyelete alá nem kerül; ide tartozik azon kiskorú is, aki a tagállamok területére történt belépést követően maradt felügyelet nélkül;
- k) „képviselő”: az a személy vagy szervezet, akit vagy amelyet az illetékes szervek a kísérő nélküli kiskorú támogatására és képviseletére jelölnek ki azzal a céllal, hogy az e rendeletben előírt eljárások során biztosítsa a gyermek mindenkori felett álló érdekét, valamint szükség esetén jognyilatkozatot tegyen a kiskorú nevében. Ha szervezet jár el képviselőként, e rendelettel összhangban ki kell jelölnie egy olyan személyt, aki ellátja a kiskorúval kapcsolatos feladatait;
- l) „tartózkodásra jogosító engedély”: olyan engedély, amelyet egy tagállamnak a hatóságai bocsátanak ki, engedélyezve egy harmadik országbeli állampolgárnak, vagy egy hontalan személynek, hogy az állam területén tartózkodjon, ideértve azokat az okmányokat, amelyek az átmeneti védelmi intézkedések alapján, illetve a kiutasítás végrehajtását gátló körülmények megszűnéséig a területén való tartózkodást engedélyezik, kivéve a felelős tagállam meghatározásához e rendelet szerint szükséges időszak alatt, vagy nemzetközi védelem, illetve tartózkodási engedély iránti kérelem elbírálása során kibocsátott vízumokat és tartózkodási engedélyeket;
- m) „vízum”: valamely tagállam engedélye vagy határozata, amely az átutazáshoz vagy az adott tagállam vagy több tagállam területén való tartózkodás céljából történő belépéshez szükséges. A vízum fajtáját az alábbiak szerint határozzák meg:
- „hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum”: valamely tagállam által a nemzeti jogával vagy az uniós joggal összhangban kiadott engedély vagy határozat, amely az adott tagállam területére három hónapnál hosszabb tartózkodás céljából történő belépéshez szükséges,

- „rövid távú tartózkodásra jogosító vízum”: egy, több vagy valamennyi tagállam területén való átutazásra vagy a tagállamok területére történő első beutazás napjától számított bármely hat hónapos időszakban három hónapot meg nem haladó tervezett tartózkodásra vonatkozó, valamely tagállam által kiadott engedély vagy határozat,
 - „repülőterei tranzitvizum”: a tagállamok egy vagy több repülőterének nemzetközi tranzit területén történő áthaladásra jogosító vízum;
- n) „szökés veszélye”: olyan, konkrét esetben, jogszabály által meghatározott tárgyilagossá kritériumokon alapuló indokok megléte, amelyek alapján feltételezhető, hogy egy kérelmező vagy átadásra irányuló eljárás hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgár, vagy hontalan személy megszökhet.

II. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ELVEK ÉS BIZTOSÍTÉKOK

3. cikk

A nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálására vonatkozó eljáráshoz való jog

(1) A tagállamok megvizsgálják azon harmadik országbeli állampolgárnak, vagy azon hontalan személynek a nemzetközi védelem iránti kérelmét, aki egy tagállam területén nyújtja be azt, ideértve annak határát és a tranzit zónákat. A kérelmet az a tagállam köteles megvizsgálni, amely a III. fejezetben előírt feltételek szerint felelős.

(2) Amennyiben az e rendeletben felsorolt feltételek alapján egyetlen tagállam sem jelölhető ki felelősként, a nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálásáért azon tagállam felelős, amelynél először nyújtották be azt.

Amennyiben egy kérelmezőt lehetetlen az elsődlegesen felelősnek kijelölt tagállamnak átadni, mivel megalapozott okokból feltételezhető, hogy az adott tagállamban a menekültügyi eljárásnak és a kérelmezőkre vonatkozó befogadási feltételeknek szisztematikusan hiányosságai vannak, aminek eredményeként az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikke értelmében vett embertelen vagy megalázó bánásmód kockázata áll fenn, a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást lefolytató tagállam tovább vizsgálja a III. fejezetben meghatározott feltételeket annak megállapítása érdekében, hogy egy másik tagállam kijelölhető-e felelős tagállamnak.

Amennyiben az átadás e bekezdés értelmében nem lehetséges egyetlen, a III. fejezetben meghatározott feltételek alapján kijelölt tagállamnak sem, illetve annak az első tagállamnak sem, amelyben a kérelem benyújtásra került, a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást lefolytató tagállam lesz a felelős tagállam.

(3) Minden tagállam fenntartja a jogot, hogy a 2013/32/EU irányelvben megállapított szabályokra és biztosítékokra figyelemmel – biztonságos harmadik országba küldje a kérelmezőt.

4. cikk

A tájékoztatáshoz való jog

(1) A nemzetközi védelem iránti kérelemnek egy tagállamban a 20. cikk (2) bekezdése szerinti benyújtását követően, annak illetékes hatóságai azonnal tájékoztatják a kérelmezőt e rendelet alkalmazásáról, továbbá különösen az alábbiakról:

- a) e rendelet célkitűzései, továbbá egy újabb kérelem másik tagállamban való benyújtásának, valamint az egyik tagállamból a másikba költözésnek a következményei azon időszak alatt, amikor meghatározásra kerül, hogy mely tagállam a felelős e rendelet értelmében, valamint a nemzetközi védelem iránti kérelem vizsgálata alatt;
- b) a felelős tagállam meghatározásának feltételei és e feltételek rangsora az eljárás különböző szakaszaiban, valamint e szakaszok hossza, ideértve azt is, hogy egy valamely tagállamban benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelem esetében előfordulhat az is, hogy az adott tagállam e rendelet értelmében felelőssé válik abban az esetben is, ha ez a felelőség nem az említett feltételeken alapul;
- c) az 5. cikk szerinti személyes meghallgatás, valamint az a lehetőség, hogy a kérelmező tájékoztatást nyújtson a tagállamokban tartózkodó családtagjairól, hozzátartozóiról és a vele egyéb családi kapcsolatban álló személyekről, ideértve az ilyen tájékoztatás közlésének módját is;
- d) az átadásra vonatkozó határozat elleni jogorvoslatnak és adott esetben az átadás felfüggesztése kérelmezésének a lehetősége;
- e) az a tény, hogy a tagállamok illetékes hatóságai kizárólag az e rendeletből fakadó kötelezettségeik teljesítése céljából oszthatnak meg egymással rá vonatkozó adatokat;
- f) a rá vonatkozó adatokhoz való hozzáférés joga, a rá vonatkozó téves adatok helyesbítése vagy a jogszerűtlenül feldolgozott adatok törlése kérelmezésének joga, az említett jogok gyakorlására vonatkozó eljárások, ideértve a 35. cikkben említett hatóságok és a személyes adatok védelmével kapcsolatos igények elbírálásáért felelős nemzeti adatvédelmi hatóságok elérhetősége.

(2) Az (1) bekezdésben említett tájékoztatást írásban és olyan nyelven kell nyújtani, amelyet a kérelmező megért vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért. A tagállamok e célra a (3) bekezdés szerint összeállított közös tájékoztató füzetet használnak.

E tájékoztatást – például az 5. cikkben említett személyes meghallgatás keretében – szóbeli tájékoztatással is kiegészítik, amennyiben ez szükséges ahhoz, hogy a kérelmező megfelelően megértse azt.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján összeállít egy, legalább az e cikk (1) bekezdésében említett tájékoztatást tartalmazó közös tájékoztató füzetet és a kíséző nélküli kiskorúaknak szóló külön tájékoztató füzetet. E közös tájékoztató füzet tartalmazza a 603/2013/EU rendelet alkalmazására vonatkozó információt is és különösen azt célt, amelyre az érintett kérelmező adatai az Eurodac keretében feldolgozásra kerülhetnek. A közös tájékoztató füzetet úgy kell kialakítani, hogy a tagállamok kiegészíthessék azt további, az egyes tagállamokra jellemző információkkal. E végrehajtási jogi aktusokat az e rendelet 44. cikke (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

5. cikk

Személyes meghallgatás

(1) A felelős tagállam meghatározásának elősegítése érdekében az ezen eljárást lefolytató tagállam köteles a kérelmezőt személyesen meghallgatni. A meghallgatásnak lehetővé kell tennie a 4. cikkel összhangban szolgáltatott tájékoztatás kérelmező általi megfelelő megértését is.

(2) A személyes meghallgatás mellőzhető, amennyiben:

a) a kérelmező megszökött; vagy

b) a 4. cikkben említett tájékoztatását követően a kérelmező már benyújtotta a felelős tagállam más módon való meghatározásához szükséges információt. A meghallgatást mellőző tagállam a kérelmezőnek lehetőséget biztosít arra, hogy a felelős tagállam helyes meghatározásához szükséges bármely további információt megadja, mielőtt határozatot hoznak a kérelmező 26. cikk (1) bekezdése szerinti, felelős tagállamnak történő átadásáról.

(3) A személyes meghallgatásra kellő időben – de minden esetben a felelős tagállamnak történő átadásra vonatkozó, a 26. cikk (1) bekezdése szerinti határozat meghozatala előtt – kerül sor.

(4) A személyes meghallgatást olyan nyelven tartják, amelyet a kérelmező megért vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért, és amelyen képes kommunikálni. Szükség esetén a tagállamok olyan tolmácsot alkalmaznak, aki biztosítani tudja a kérelmező és a személyes meghallgatást végző személy közötti megfelelő kommunikációt.

(5) A személyes meghallgatást megfelelő titoktartást biztosító körülmények között kell lefolytatni. A meghallgatást a nemzeti jog szerint képesített személynek kell levezetnie.

(6) A személyes meghallgatást végző tagállam írásbeli összefoglalót készít a meghallgatásról, amely tartalmazza legalább a kérelmező által a meghallgatás során adott lényeges információkat. Ez az összefoglaló lehet jelentés vagy formanyomtatvány is. A tagállam gondoskodik arról, hogy az összefoglaló a

kérelmező vagy az őt képviselő jogi tanácsadó vagy más tanácsadó számára kellő időben rendelkezésre álljon.

6. cikk

A kiskorúak részére biztosított garanciák

(1) Az e rendeletben előírt valamennyi eljárás során a tagállamoknak mindenek előtt a gyermek mindenek felett álló érdekét kell szem előtt tartaniuk.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kíséző nélküli kiskorút az e rendeletben előírt valamennyi eljárás során képviselő képviselje és/vagy segítse. A képviselőnek rendelkeznie kell azokkal a képesítésekkel és szaktudással, amelyek biztosítják, hogy az e rendelet szerint végzett eljárások során a kiskorú mindenek felett álló érdekét figyelembe veszik. Az ilyen képviselő számára hozzáférést kell biztosítani a kérelmező aktájában szereplő, releváns dokumentumok tartalmához, ideértve a kíséző nélküli kiskorúaknak szóló külön tájékoztató füzetet is.

Ez a bekezdés nem érinti a 2013/32/EU irányelv 25. cikkében szereplő vonatkozó rendelkezéseket.

(3) A gyermek mindenek felett álló érdekének vizsgálata során a tagállamok szorosan együttműködnek egymással és különösen az alábbi tényezőkre fordítanak kellő figyelmet:

a) a családtagok jelenléte;

b) a kiskorú jóléte és szociális fejlődése, különös figyelmet fordítva a kiskorú háttérére;

c) biztonsági megfontolások, különösen ha fennáll a veszélye annak, hogy a gyermek gyermekkereskedelem áldozatává válik;

d) a gyermek véleménye, tekintettel az életkorára és érettségire.

(4) A 8. cikk alkalmazásában az a tagállam, amelyben a kíséző nélküli kiskorú benyújtotta a nemzetközi védelem iránti kérelmet, a lehető legrövidebb időn belül megteszi a megfelelő intézkedéseket a kíséző nélküli kiskorú családtagjai, testvérei vagy hozzátartozói kilétének megállapítása érdekében a tagállamok területén, védve egyúttal a gyermek mindenek felett álló érdekét.

Ennek érdekében a tagállamok segítséget kérhetnek nemzetközi vagy más érintett szervezetektől, és elősegíthetik a kiskorúak az ilyen szervezetek nyomozó szolgálataihoz való hozzáférését.

A 35. cikkben említett illetékes hatóságok kíséző nélküli kiskorúakkal kapcsolatos kérelmekkel foglalkozó személyzetének rendelkeznie kell a kiskorúak speciális igényeivel kapcsolatos, megfelelő képzettséggel, és a továbbiakban is részesülnie kell ilyen képzésben.

(5) A kísérő nélküli kiskorú valamely más tagállam területén élő családtagjai, testvérei vagy hozzátartozói kilétének e cikk (4) bekezdése szerinti megállapításához szükséges, megfelelő intézkedések megkönnyítése érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, ideértve a releváns információk tagállamok közötti cseréjéhez használandó formanyomtatványt. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

III. FEJEZET

A FELELŐS TAGÁLLAM MEGHATÁROZÁSÁRA VONATKOZÓ FELTÉTELEK

7. cikk

A feltételek rangsora

(1) A felelős tagállam meghatározásának feltételeit az e fejezetben megállapított sorrendben kell alkalmazni.

(2) Az e fejezetben megállapított feltételek szerinti felelős tagállam meghatározása során azt a helyzetet kell alapul venni, ami a kérelmező nemzetközi védelem iránti kérelmének valamely tagállamhoz történő első benyújtásakor fennállt.

(3) A 8., 10. és 16. cikkben említett feltételek alkalmazásánál tekintetbe a tagállamok figyelembe vesznek minden bizonyítékot a kérelmező családtagjai, hozzátartozói, vagy a kérelmezővel egyéb családi kapcsolatban álló személy valamely tagállam területén való jelenlétére vonatkozóan, feltéve, hogy az ilyen bizonyítékok rendelkezésre állnak azt megelőzően, hogy egy másik tagállam elfogadja az érintett személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresést a 22., illetve 25. cikk értelmében, továbbá azzal a feltétellel, hogy még nem hoztak érdemi elsőfokú határozatot a kérelmező nemzetközi védelem iránti korábbi kérelmei ügyében.

8. cikk

Kiskorúak

(1) Amennyiben a kérelmező kísérő nélküli kiskorú, a felelős tagállam az, ahol a kísérő nélküli kiskorú családtagja vagy testvére jogszerűen tartózkodik, feltéve, hogy ez szolgálja leginkább a kiskorú mindenek felett álló érdekeit. Amennyiben a kérelmező házas kiskorú, akinek házastársa nem tartózkodik jogszerűen a tagállamok területén, a felelős tagállam az, amelyben a kiskorúért az adott tagállam jogszabályai vagy nemzeti gyakorlata szerint felelős édesanya, édesapa, más felnőtt, vagy a kiskorú testvére jogszerűen tartózkodik.

(2) Amennyiben a kérelmező kísérő nélküli kiskorú, akinek másik tagállamban jogszerűen tartózkodó hozzátartozója van, és egyéni elbírálás alapján megállapítást nyer, hogy a hozzátartozó képes gondoskodni a kiskorúról, az említett tagállam egyesíti a kiskorút hozzátartozójával, és felelős tagállam lesz, feltéve,

hogy ez szolgálja leginkább a kiskorú mindenek felett álló érdekét.

(3) Amennyiben a kérelmezőnek az (1) és (2) bekezdésben említett családtagjai, testvérei vagy hozzátartozói egynél több tagállamban tartózkodnak, a felelős tagállamot annak alapján kell meghatározni, hogy mi szolgálja leginkább a kísérő nélküli kiskorú mindenek felett álló érdekét.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett családtag, testvér vagy hozzátartozó hiányában az a felelős tagállam, ahol a kiskorú a nemzetközi védelem iránti kérelmét benyújtotta, feltéve, hogy ez szolgálja leginkább a kiskorú mindenek felett álló érdekét.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 45. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kísérő nélküli kiskorú családtagjai, testvérei vagy hozzátartozói kilétének megállapítása tekintetében, az igazolt családi kapcsolat fennállásának megállapítására és az annak vizsgálatára szolgáló feltételekre vonatkozóan, hogy egy adott hozzátartozó képes-e a kísérő nélküli kiskorú gondját viselni, ideértve az olyan eseteket, amikor a kísérő nélküli kiskorú családtagjai, testvérei vagy hozzátartozói különböző tagállamokban tartózkodnak. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatásköreinek gyakorlása keretében a Bizottság nem lépheti túl a gyermek mindenek felett álló érdekének a 6. cikk (3) bekezdésében előírt terjedelmét.

(6) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja a tagállamok közti konzultáció és információcsere egységes feltételeit. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

9. cikk

Nemzetközi védelemben részesülő családtagok

Amennyiben a kérelmezőnek van olyan családtagja – függetlenül attól, hogy a családalapítás a származási országban történt-e – akinek tartózkodását nemzetközi védelemben részesülő személyként engedélyezték egy tagállamban, e tagállam lesz a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős, feltéve, hogy az érintett személyek írásban kifejezték e kívánságukat.

10. cikk

Nemzetközi védelmet kérelmező családtagok

Amennyiben a kérelmezőnek van olyan családtagja valamely tagállamban, akinek nemzetközi védelem iránti kérelméről abban a tagállamban még nem született érdemi elsőfokú határozat, e tagállam lesz a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős, feltéve, hogy az érintett személyek e kívánságukat írásban kifejezték.

11. cikk

Családi eljárás

Amennyiben több családtag és/vagy kiskorú, nem házas testvér nyújt be nemzetközi védelem iránti kérelmet ugyanabban a tagállamban egyidejűleg vagy egymáshoz elég közeli időpontokban ahhoz, hogy a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást együtt folytassák le, és amennyiben az e rendeletben megállapított feltételek alkalmazása különválasztásukhoz vezetne, a felelős tagállamot a következő rendelkezések alapján határozzák meg:

- a) az a tagállam felelős valamennyi családtag és/vagy a kiskorú, nem házas testvér nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálásáért, amely a feltételek szerint a családtagok vagy testvérek legtöbbszörének átvételéért felelős;
- b) ennek hiányában, az a tagállam felelős, amely a feltételek szerint a kérelmet benyújtó családtagok és/vagy kiskorú, nem házas testvérek közül a legidősebb kérelmének megvizsgálásáért felelős.

12. cikk

Tartózkodásra jogosító engedélyek vagy vízumok kiadása

(1) Amennyiben a kérelmező rendelkezik érvényes tartózkodásra jogosító engedéllyel, az azt kibocsátó tagállam lesz a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős.

(2) Amennyiben a kérelmezőnek érvényes vízuma van, a vízumot kibocsátó tagállam felelős a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért, feltéve, hogy a vízumot nem egy másik tagállam nevében, valamely, a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 8. cikke szerinti képviselti megállapodás alapján adták ki. Ilyen esetben a képviselt tagállam a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam.

(3) Amennyiben a kérelmező különböző tagállamok által kiállított több tartózkodásra jogosító engedéllyel vagy vízummal rendelkezik, a tagállamok a következő sorrendben vállalják a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért való felelősséget:

- a) az a tagállam, amely a leghosszabb időtartamú tartózkodásra jogosító engedélyt állította ki, vagy – amennyiben az érvényességi időtartamok azonosak – az a tagállam, amely a legkésőbbi lejáratú idővel állította ki a tartózkodásra jogosító engedélyt;
- b) az a tagállam, amelyik a legkésőbbi lejáratú idejű vízumot állította ki, ha a különböző vízumok azonos típusúak;

c) különböző típusú vízumok esetén az a tagállam, amely a legkésőbbi lejáratú idejű vízumot bocsátotta ki, vagy – amennyiben az érvényességi időtartamok azonosak – az a tagállam, amely a legkésőbbi lejáratú idővel állította ki a vízumot.

(4) Amennyiben a kérelmező csak egy vagy több olyan tartózkodásra jogosító engedéllyel rendelkezik, amelyek legfeljebb két éve jártak le, illetve egy vagy több olyan vízummal, amelyek legfeljebb hat hónapja jártak le, és amelyek lehetővé tették számára, hogy ténylegesen belépjen egy tagállam területére, az (1), (2) és (3) bekezdést kell alkalmazni, amíg a kérelmező a tagállamok területét el nem hagyja.

Amennyiben a kérelmező egy vagy több olyan tartózkodási okmánnyal rendelkezik, amelyek több mint két éve jártak le, illetve egy vagy több olyan vízuma van, amelyek több mint hat hónapja jártak le, és amelyek lehetővé tették számára, hogy ténylegesen belépjen egy tagállam területére, és, feltéve, hogy a tagállamok területét nem hagyta el, az a tagállam az felelős, ahol a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtotta.

(5) A kibocsátó tagállamot nem mentesíti a rá háruló felelősség alól, hogy a tartózkodási engedélyt vagy vízumot hamis vagy feltételezett személyazonosság alapján, vagy koholt, hamisított, illetve érvénytelen okmányok bemutatása nyomán adták ki. Ugyanakkor a tartózkodásra jogosító engedélyt vagy vízumot kibocsátó tagállam nem felelős, ha bizonyítani tudja, hogy a hamisítást az okmány vagy a vízum kiadása után követték el.

13. cikk

Beutazás és/vagy tartózkodás

(1) Amennyiben az e rendelet 22. cikke (3) bekezdésében említett két listán ismertetett közvetlen vagy közvetett bizonyíték alapján, beleértve a 603/2013/EU rendeletben említett adatokat, megállapítást nyer, hogy a kérelmező harmadik országból érkezve szabálytalanul lépte át egy tagállam határát szárazföldön, tengeri vagy a légi úton, az a tagállam felelős a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért, amelynek területére így lépett be. Ez a felelősség 12 hónappal a szabálytalan határátlépést követően megszűnik.

(2) Ha egy tagállam az e cikk (1) bekezdése szerint nem vagy már nem minősül felelősnek, és a 22. cikk (3) bekezdésében említett két listában leírt bizonyíték vagy közvetett bizonyíték alapján megállapítást nyer, hogy a kérelmező – aki szabálytalanul lépett a tagállamok területére, vagy akinek belépési körülményei nem állapíthatók meg – a kérelem benyújtását megelőzően már legalább öt hónapig folyamatosan egy tagállamban él, ez a tagállam felelős a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért.

Amennyiben a kérelmező legalább öthónapos időszakokon keresztül tartózkodott különböző tagállamokban, az a tagállam felelős a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért, amelyben legutóbb töltött ennyi időt.

⁽¹⁾ HL L 243., 2009.9.15., 1. o.

14. cikk

Vízummentes beutazás

(1) Amennyiben egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy olyan tagállam területére lép, ahol vízummentességet élvez, ez a tagállam felelős a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért.

(2) Az (1) bekezdésben megállapított elv nem alkalmazandó, ha a harmadik országbeli állampolgár, vagy a hontalan személy nemzetközi védelem iránti kérelmét egy olyan másik tagállamban nyújtja be, amelynek területére ugyancsak vízummentesen léphet be. Ilyen esetben ez a másik tagállam a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam.

15. cikk

Repülőtér nemzetközi tranzitterületén benyújtott kérelem

Amennyiben valamely harmadik országbeli állampolgár, vagy egy hontalan személy egy tagállam repülőtérének nemzetközi tranzitterületén nyújtja be nemzetközi védelem iránti kérelmét, ez a tagállam felelős a kérelem megvizsgálásáért.

IV. FEJEZET

ELTARTOTT SZEMÉLYEK ÉS MÉRLEGELÉSI ZÁRADÉKOK

16. cikk

Eltartott személyek

(1) Amennyiben egy kérelmező várandósság, újszülött gondozása, súlyos betegség, súlyos fogyatékoság vagy előrehaladott kor miatt valamely tagállamban jogszerűen tartózkodó gyermeke, testvére vagy szülője támogatására szorul, vagy amennyiben a kérelmező valamely tagállamban jogszerűen tartózkodó gyermeke, testvére vagy szülője szorul a kérelmező támogatására, a tagállamok általában gondoskodnak a kérelmező és a gyermek, testvér, illetve szülő együtt tartásáról vagy egyesítéséről, feltéve, hogy a családi kötelek már a származási országban is fennálltak, a gyermek, testvér, illetve szülő vagy a kérelmező képes gondoskodni az eltartott személyről, és az érintett személyek e kívánságukat írásban kifejezték.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett gyermek, testvér vagy szülő nem abban a tagállamban tartózkodik jogszerűen, ahol a kérelmező, az a tagállam lesz a felelős tagállam, amelyben a gyermek, testvér vagy szülő jogszerűen tartózkodik, kivéve, ha az érintett kérelmező egészsége huzamosabb ideig nem teszi lehetővé számára, hogy az adott tagállamba utazzon. Ilyen esetben az a tagállam a felelős tagállam, amelyben a kérelmező tartózkodik. E tagállam nem köteles a gyermeknek, testvérnek vagy szülőnek a területére történő beutaztatásáról gondoskodni.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 45. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az eltartotti viszony vizsgálata során figyelembe veendő elemekre vonatkozóan, az igazolt családi kapcsolat fennállásának megállapítását szolgáló feltételek és az annak vizsgálatát szolgáló feltételekre vonatkozóan, hogy egy adott személy képes-e az eltartott személy gondját viselni, valamint az annak vizsgálata céljából figyelembe veendő elemekre vonatkozóan, hogy az adott személy jelentős ideig képtelen az utazásra.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja a tagállamok közti konzultáció és információcserre egységes feltételeit. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

17. cikk

Mérlegelési záradékok

(1) A 3. cikk (1) bekezdésétől eltérve minden tagállam határozhat úgy, hogy megvizsgálja a valamely harmadik országbeli állampolgár, vagy egy hontalan személy által hozzá benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet akkor is, ha annak megvizsgálásáért az e rendeletben megállapított feltételek szerint nem felelős.

Az a tagállam, amely e bekezdés alapján úgy határozott, hogy megvizsgál egy nemzetközi védelem iránti kérelmet, felelős tagállammá válik, vállalva a felelősséggel együtt járó kötelezettségeket. Ez a tagállam adott esetben az 1560/2003/EK rendelet 18. cikke alapján létrehozott „DubliNet” elektronikus kommunikációs hálózat felhasználásával tájékoztatja a korábbi felelős tagállamot, a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást lefolytató tagállamot, illetve azt a tagállamot, amelyet a kérelmező átvételével vagy visszavételével kapcsolatban kerestek meg.

Az e bekezdés alapján felelőssé váló tagállam e tényt haladéktalanul jelzi az Eurodac-ban a 603/2013/EU rendeletnek megfelelően, a kérelem megvizsgálásáról szóló határozat meghozatala időpontjának megjelölésével.

(2) Az a tagállam, amelyben a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtották, és amely a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást lefolytatja, illetve a felelős tagállam a családi kapcsolatban álló személyek egyesítése céljából – különösen családi vagy kulturális megfontolásokon alapuló humanitárius okokból – az érdemi elsőfokú határozat meghozatala előtt bármikor megkereshet egy másik tagállamot annak érdekében, hogy az vegye át a kérelmezőt, még akkor is, ha ez utóbbi tagállam az e rendelet 8–11. és 16. cikkében megállapított feltételek szerint nem felelős. Az érintett személyeknek ehhez írásban hozzájárulásukat kell adniuk.

Az átvétel iránti megkeresésnek tartalmaznia kell a megkereső tagállam rendelkezésére álló összes anyagot, hogy a megkeresett tagállam számára lehetővé tegye a helyzet megítélését.

A megkeresett tagállam elvégzi az említett humanitárius okok megvizsgálásához szükséges ellenőrzéseket, és a kérelem kézhezvételétől számított két hónapon belül, az 1560/2003/EK rendelet 18. cikke alapján létrehozott „DubliNet” elektronikus kommunikációs hálózaton keresztül választ ad a kérelmező tagállamnak. A kérelmet elutasító válaszban meg kell adni az elutasítás alapjául szolgáló indokokat.

Amennyiben a megkeresett tagállam helyt ad a kérésnek, a kérelem megvizsgálásáért való felelősséget ráruházzák.

V. FEJEZET

A FELELŐS TAGÁLLAM KÖTELEZETTSÉGEI

18. cikk

A felelős tagállam kötelezettségei

- (1) Az e rendelet szerint felelős tagállam köteles:
- a 21., 22. és 29. cikkben megállapított feltételek mellett átvenni azt a kérelmezőt, aki egy másik tagállamban nyújtotta be kérelmét;
 - a 23., 24., 25. és 29. cikkben megállapított feltételek mellett visszavenni azt a kérelmezőt, aki egy másik tagállamban nyújtotta be kérelmét és akinek a kérelme még elbírálás alatt áll vagy aki tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik egy másik tagállam területén;
 - a 23., 24., 25. és 29. cikkben megállapított feltételek mellett visszavenni egy harmadik ország olyan állampolgárát, vagy egy olyan hontalan személyt, aki a vizsgálat során visszavonta kérelmét, és egy másik tagállamban nyújtott be kérelmet, vagy aki tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik egy másik tagállam területén;
 - a 23., 24., 25. és 29. cikkben megállapított feltételek mellett visszavenni azon harmadik országbeli állampolgárt, vagy azon hontalan személyt, akinek kérelmét visszautasították, és egy másik tagállam területén nyújtott be kérelmet, vagy aki tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik egy másik tagállam területén.

(2) A felelős tagállam az (1) bekezdés a) és b) pontjának hatálya alá tartozó esetekben megvizsgálja a kérelmező által benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelmet vagy befejezi annak vizsgálatát.

Az (1) bekezdés c) pontjának hatálya alá tartozó esetekben, amennyiben a felelős tagállam megszüntette a kérelem vizsgálatát azt követően, hogy a kérelmező az érdemi elsőfokú határozat meghozatalát megelőzően visszavonta e kérelmet, e tagállam, gondoskodik arról, hogy a kérelmező jogosult legyen kérelme vizsgálatának befejezését kérni, vagy egy új nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtani, amely nem kezelhető a

2013/32/EU irányelv értelmében vett ismételt kérelemként. Ilyen esetekben a tagállamok biztosítják a kérelem vizsgálatának befejezését.

Az (1) bekezdés d) pontjának hatálya alá tartozó esetekben, amennyiben a kérelmet csupán első fokon utasították el, a felelős tagállam biztosítja, hogy az érintett személy a 2013/32/EU irányelv 46. cikkének megfelelően hatékony jogorvoslattal élhetett, illetve élhessen.

19. cikk

A kötelezettségek megszűnése

(1) Amennyiben egy tagállam tartózkodásra jogosító engedélyt ad ki a kérelmező részére, a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek erre a tagállamra hárulnak.

(2) A 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek megszűnnek, amennyiben a felelős tagállam egy kérelmező vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresés esetén bizonyítani tudja, hogy az érintett személy legalább három hónapra elhagyta a tagállamok területét, kivéve, ha az érintett személy a felelős tagállam által kiadott érvényes tartózkodásra jogosító engedéllyel rendelkezik.

Az első albekezdésben említett távollétet követően benyújtott kérelmet új kérelemnek kell tekinteni, ami a felelős tagállam meghatározására vonatkozó új eljárást tesz szükségessé.

(3) A 18. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában meghatározott kötelezettségek megszűnnek, amennyiben a felelős tagállam egy kérelmező vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresés esetén bizonyítani tudja, hogy az érintett személy a kérelem visszavonását vagy elutasítását követően kiadott kiutasítási vagy kitoloncolási határozatnak megfelelően elhagyta a tagállamok területét.

A tényleges kitoloncolást követően benyújtott kérelmet új kérelemnek kell tekinteni, ami a felelős tagállam meghatározására vonatkozó új eljárást tesz szükségessé.

VI. FEJEZET

AZ ÁTVÉTELRE ÉS VISSZAVÉTELRE VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

I. SZAKASZ

Az eljárás megkezdése

20. cikk

Az eljárás megkezdése

(1) A felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárás azonnal kezdetét veszi, amint a nemzetközi védelem iránti kérelmet először benyújtják a tagállamhoz.

(2) A nemzetközi védelem iránti kérelem akkor tekintendő benyújtottnak, ha a kérelmezője által előterjesztett formanyomtatvány, vagy a hatóságok által készített jelentés megérkezik az érintett tagállam illetékes hatóságához. Ha a kérelmet nem írásban nyújtják be, a szándéknyilatkozat és a jelentés elkészítése között a lehető legrövidebb időnek kell eltelnie.

(3) E rendelet alkalmazásában annak a kiskorúnak a helyzete, aki a kérelmezőt kíséri és megfelel a családtag meghatározásának, nem választható külön a családtagja helyzetétől, és a családtag nemzetközi védelem iránti kérelmének megvizsgálásáért felelős tagállam illetékességébe tartozik még akkor is, ha a kiskorú maga nem kérelmező, amennyiben ez szolgálja leginkább a kiskorú mindenek felett álló érdekét. Ugyanez az elbánás alkalmazandó a gyermekekre, akik a kérelmezőnek a tagállamok területére érkezése után születettek, anélkül hogy átvételükkel kapcsolatban új eljárást kellene kezdeményezni.

(4) Amennyiben olyan kérelmező nyújt be nemzetközi védelem iránti kérelmet egy tagállam illetékes hatóságaihoz, aki egy másik tagállam területén tartózkodik, a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást az a tagállam folytatja le, amelynek területén a kérelmező tartózkodik. A kérelmet kézhez vevő tagállam haladéktalanul értesíti a tartózkodási hely szerinti tagállamot és a továbbiakban – e rendelet alkalmazásában – ez utóbbi tagállam tekintendő e rendelet alkalmazásában annak a tagállamnak, amelyhez a nemzetközi védelem iránti kérelmet benyújtották.

A kérelmezőt írásban értesítik a felelős tagállam meghatározásáért felelős tagállam megváltozásáról és annak időpontjáról.

(5) Azt a kérelmezőt, aki egy másik tagállamban tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik vagy aki ott nyújt be nemzetközi védelem iránti kérelmet azt követően, hogy egy másik tagállamban benyújtott első kérelmét a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárás során visszavonta, a 23., 24., 25. és 29. cikkben megállapított feltételek szerint visszafogadja az a tagállam, amelyben a nemzetközi védelem iránti kérelmet először benyújtotta, azzal a céllal, hogy a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárást lefolytassa.

E kötelezettség megszűnik, amennyiben a felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárás lefolytatására köteles tagállam bizonyítani tudja, hogy a kérelmező időközben legalább három hónapos időszakra elhagyta a tagállamok területét, vagy más tagállamtól tartózkodásra jogosító engedélyt kapott.

A második albekezdésben említett távollétet követően benyújtott kérelmet új kérelemnek kell tekinteni, ami a felelős tagállam meghatározására vonatkozó új eljárást tesz szükségessé.

II. SZAKASZ

Az átvétel iránti megkeresésekre vonatkozó eljárások

21. cikk

Az átvétel iránti megkeresés benyújtása

(1) Amennyiben az a tagállam, amelyben nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtottak be, úgy véli, hogy egy másik tagállam felelős a kérelem megvizsgálásáért, haladéktalanul, de minden esetben a 20. cikk (2) bekezdése értelmében benyújtott kérelem időpontját követő három hónapon belül megkeresheti e másik tagállamot, hogy vegye át a kérelmezőt.

Az első albekezdéstől eltérően, a 603/2013/EU rendelet 14. cikke alapján nyilvántartott adatokra vonatkozó Eurodac-talalat esetén a megkeresést az említett rendelet 15. cikke (2) bekezdésének megfelelően a talalat beérkezését követő két hónapon belül be kell nyújtani.

Amennyiben a kérelmező átvétele iránti megkeresésre az első és második albekezdésben meghatározott időszakon belül nem kerül sor, a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért az a tagállam felelős, ahol a kérelmet benyújtották.

(2) A megkereső tagállam sürgős választ kérhet olyan esetekben, amikor a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtására a belépési vagy tartózkodásra jogosító engedély elutasítását, jogtalan tartózkodás miatt letartóztatást, vagy kiutasítást elrendelő határozat kézbesítését vagy végrehajtását követően került sor.

A megkereső tagállam a megkeresésben kifejti a sürgős választ igénylő indokokat, és megjelöli azt az időtartamot, amelyen belül választ vár. Ezen időtartam nem lehet rövidebb egy hétnél.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett esetekben a kérelmezőnek egy másik tagállam által történő átvétele iránti megkeresést formanyomtatványon kell előterjeszteni, amelynek tartalmaznia kell a 22. cikk (3) bekezdésében említett két listán szereplő bizonyítékokat és közvetett bizonyítékokat, és/vagy a kérelmező nyilatkozatának olyan lényeges elemeit, amelyek alapján a megkeresett tagállam ellenőrizheti, hogy az e rendeletben megállapított feltételek alapján felelős-e.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az átvétel iránti megkeresések elkészítésének és benyújtásának egységes feltételeit. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

22. cikk

Válaszadás az átvétel iránti megkeresésre

(1) A megkeresett tagállam elvégzi a szükséges ellenőrzéseket, és a kérelmező átvétele iránti megkeresésről annak kézhezvételétől számított két hónapon belül határozatot hoz.

(2) A felelős tagállam meghatározására vonatkozó eljárás során bizonyítékokat és közvetett bizonyítékokat kell felhasználni.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján összeállítja és időszakosan felülvizsgálja az e bekezdés a) és b) pontjában előírt feltételeknek megfelelő bizonyítékok és közvetett bizonyítékok releváns elemeit megjelölő két listát. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

a) Bizonyíték:

- i. Olyan hivatalos bizonyíték, amely e rendelet szerint meghatározza a felelősséget mindaddig, amíg az ellenkezőjét nem bizonyítják;
- ii. A tagállamok a 44. cikkben előírt bizottság rendelkezésére bocsátják a különböző típusú közigazgatási okmányok mintapéldányát a hivatalos bizonyítékok listáján meghatározott típusoknak megfelelően.

b) Közvetett bizonyíték:

- i. Olyan indikatív elemek, amelyek megcáfolhatók ugyan, de a nekik tulajdonított bizonyító erő folytán bizonyos esetekben elégségesek lehetnek;
- ii. A nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálására vonatkozó felelősséggel kapcsolatos bizonyító erejüket eseti alapon állapítják meg.

(4) A bizonyítékok megkövetelése nem lépheti túl az e rendelet megfelelő alkalmazásához szükséges mértéket.

(5) Hivatalos bizonyíték hiányában a megkeresett tagállam elismeri felelősségét, amennyiben a közvetett bizonyíték következetes, ellenőrizhető és kellően részletes a felelősség meghatározásához.

(6) Amennyiben a megkereső tagállam a 21. cikk (2) bekezdésének rendelkezései szerint sürgős eljárást kért, a megkeresett tagállam mindent megtesz a megjelölt határidő betartására. Kivételes esetekben, ha bizonyítható, hogy a kérelmező átvétele iránti megkeresés megvizsgálása különösen összetett, a megkeresett tagállam válaszolhat a megjelölt határidőt követően, de minden esetben egy hónapon belül. Ilyen esetekben a megkeresett tagállamnak az eredetileg megjelölt határidőn belül értesítenie kell a megkereső tagállamot a válasz elhalasztására vonatkozó határozatáról.

(7) Az (1) bekezdésben említett két hónapos határidő és a (6) bekezdésben említett egy hónapos határidő be nem tartása a kérelem elfogadásával egyenértékű, és az adott személy átvételének kötelezettségét vonja maga után, beleértve a megérkezésével kapcsolatos megfelelő intézkedések meghozatalára vonatkozó kötelezettséget.

III. SZAKASZ

A visszavétel iránti megkeresésekre vonatkozó eljárások

23. cikk

A visszavétel iránti megkeresés benyújtása, ha új kérelmet nyújtottak be a megkereső tagállamban

(1) Amennyiben az a tagállam, amelyben a 18. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett személy új

nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, úgy véli, hogy – a 20. cikk (5) bekezdése, valamint a 18. cikk (1) bekezdésének b), c), vagy d) pontja szerint – egy másik tagállam felelős, megkeresheti e másik tagállamot, hogy vegye vissza a kérelmezőt.

(2) A visszavétel iránti megkeresést haladéktalanul, de minden esetben a 603/2013/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdése szerinti Eurodac-talalat beérkezését követő két hónapon belül kell megtenni.

Ha a visszavétel iránti megkeresés az Eurodac-rendszerből kapott adatoktól eltérő bizonyítékon alapul, a 20. cikk (2) bekezdése értelmében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának időpontját követő három hónapon belül el kell küldeni a megkeresett tagállamnak.

(3) Amennyiben a visszavétel iránti megkeresésre nem kerül sor a (2) bekezdésben meghatározott határidőkön belül, a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért az a tagállam felelős, amelyben az új kérelmet benyújtották.

(4) A visszavétel iránti megkeresést formanyomtatványon kell benyújtani, mellékelve a 22. cikk (3) bekezdésében említett két listában leírt bizonyítékokat vagy közvetett bizonyítékokat és/vagy az érintett személy nyilatkozatainak olyan lényeges elemeit, amelyek alapján a megkeresett tagállam hatóságai ellenőrizni tudják, hogy az adott tagállam-e a felelős az e rendeletben meghatározott feltételek alapján.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja a visszavétel iránti megkeresések elkészítésének és benyújtásának egységes feltételeit. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

24. cikk

A visszavétel iránti megkeresés benyújtása, ha nem nyújtottak be új kérelmet a megkereső tagállamban

(1) Amennyiben egy tagállam, amelynek a területén a 18. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett személy tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik, és amelyben nem nyújtottak be új nemzetközi védelemre irányuló kérelmet, úgy véli, hogy a 20. cikk (5) bekezdése és a 18. cikk (1) bekezdésének b), c), vagy d) pontja értelmében egy másik tagállam a felelős, megkeresheti e másik tagállamot, hogy vegye vissza az érintett személyt.

(2) A harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i

2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 6. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, amennyiben egy tagállam, amelynek a területén egy személy tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik, úgy dönt, hogy a 603/2013/EU rendelet 17. cikkének megfelelően ellenőrzést végez az Eurodac-rendszerben, az e rendelet 18. cikke (1) bekezdésének b) vagy c) pontjában említett személyek, vagy a 18. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett olyan személyek visszavétele iránti megkeresést, akiknek a nemzetközi védelemre irányuló kérelmét nem jogerős határozattal utasították el, a lehető leghamarabb, de minden esetben az Eurodac-találatnak a 603/2013/EU rendelet 17. cikke (5) bekezdésével összhangban való beérkezését követő két hónapon belül meg kell tenni.

Ha a visszavétel iránti megkeresés az Eurodac-rendszerből kapott adatoktól eltérő bizonyítékon alapul, a megkeresést az attól az időponttól számított három hónapon belül kell elküldeni a megkeresett tagállamnak, amikor a megkereső tagállam tudomására jutott, hogy másik tagállam lehet felelős az érintett személyért.

(3) Amennyiben a visszavétel iránti megkeresésre nem kerül sor a (2) bekezdésben említett határidőkön belül, az a tagállam, amelynek területén az érintett személy tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik, lehetőséget ad a személynek új kérelem benyújtására.

(4) Amennyiben az e rendelet 18. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett személy, akinek a nemzetközi védelemre irányuló kérelmét egy tagállam jogerős határozattal elutasította, egy másik tagállam területén tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik, ez utóbbi tagállam megkeresheti az előbbi tagállamot, és kérheti az érintett személy visszavételét, vagy a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően kiutasítási eljárást folytathat le.

Ha az utóbbi tagállam úgy dönt, hogy kéri az előbbi tagállamtól az érintett személy visszavételét, a 2008/115/EK irányelvben lefektetett szabályok nem alkalmazandók.

(5) A 18. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett személy visszavétele iránti megkeresést formanyomtatványon kell benyújtani, mellékelve a 22. cikk (3) bekezdésében említett két listában szereplő olyan bizonyítékokat vagy közvetett bizonyítékokat és/vagy az adott személy nyilatkozatainak olyan lényeges elemeit, amelyek alapján a megkeresett tagállam hatóságai ellenőrizni tudják, hogy az adott tagállam-e a felelős az e rendeletben meghatározott feltételek alapján.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján összeállítja és időközönként felülvizsgálja a 22. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt feltételeknek megfelelő bizonyítékok vagy közvetett bizonyítékok releváns elemeit megjelölő két listát és elfogadja a visszavétel iránti megkeresések elkészítésének és benyújtásának egységes feltételeit. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

25. cikk

Válaszadás a visszavétel iránti megkeresésre

(1) A megkeresett tagállam elvégzi a szükséges ellenőrzéseket, és haladéktalanul, de minden esetben a megkeresés beérkezésének időpontjától számított egy hónapon belül határozatot

hoz az érintett személy visszavétele iránti megkeresésről. Amennyiben a megkeresés az Eurodac-rendszerből származó adatokon alapul, ez a határidő két hétre csökken.

(2) Az egy hónapos határidő vagy az (1) bekezdésben említett kéthetes határidő be nem tartása a kérelem elfogadását jelenti, és az érintett személy visszavételének kötelezettségét vonja maga után, ideértve a megérkezésével kapcsolatos megfelelő intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket is.

IV. SZAKASZ

Eljárásjogi biztosítékok

26. cikk

Értesítés az átadásra vonatkozó határozatról

(1) Amennyiben a megkeresett tagállam beleegyezik a kérelmező vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személy átvételébe vagy visszavételébe, a megkereső tagállam értesíti az érintett személyt arról a határozatról, hogy átadja a felelős tagállamnak és – adott esetben – nem vizsgálja meg a nemzetközi védelem iránti kérelmét. Ha az érintett személyt jogi tanácsadó vagy más tanácsadó képviseli, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az érintett személy helyett e jogi tanácsadót vagy tanácsadót értesítik a határozatról, és azt adott esetben közlik az érintett személlyel.

(2) Az (1) bekezdésben említett határozatnak tartalmaznia kell a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekre vonatkozó információkat – ideértve adott esetben a halasztó hatály kérelmezésének jogát – és az e jogorvoslatok igénybevételére alkalmazandó határidőket, az átadás lebonyolításának határidejét, emellett szükség esetén információt kell nyújtania arról a helyről és arról az időpontról, ahol és amikor az érintett személynek meg kell jelennie, ha a felelős tagállamba való utazásáról maga gondoskodik.

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az érintett személy az (1) bekezdésben említett határozat közlésével együtt tájékoztatást kapjon olyan személyekről vagy szervezetekről is, akik vagy amelyek jogi segítséget nyújthatnak neki, amennyiben korábban nem kapta meg ezt a tájékoztatást.

(3) Ha az érintett személyt nem segíti vagy képviseli jogi tanácsadó vagy más tanácsadó, a tagállamok tájékoztatják őt a határozat alapvető elemeiről, amelyek között minden esetben szerepelniük kell a rendelkezésre álló jogorvoslatokra és az azok igénybevételére alkalmazandó határidőkre vonatkozó információknak, mégpedig olyan nyelven, amelyet az érintett személy megért, vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért.

27. cikk

Jogorvoslatok

(1) A kérelmezőnek vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személynek joga van az átadásra vonatkozó határozatok elleni hatékony jogorvoslatához, amelyet bírósághoz vagy törvényszékhez tény- vagy jogkérdésben benyújtott fellebbezés vagy felülvizsgálati kérelem formájában gyakorolhat.

(2) A tagállamok ésszerű határidőt határoznak meg az érintett személy által az (1) bekezdés szerinti hatékony jogorvoslatához fűződő jog gyakorlására.

⁽¹⁾ HL L 348., 2008.12.24., 98. o.

(3) Az átadásra vonatkozó határozatok elleni fellebbezésre vagy felülvizsgálatra vonatkozóan a tagállamok jogszabályaikban előírják az alábbiakat:

- a) a fellebbezés vagy felülvizsgálat feljogosítja az érintettet, hogy annak elbírálásáig az adott tagállamban maradjon; vagy
- b) az átadás automatikusan felfüggesztésre kerül, és e felfüggesztés megszűnik azon ésszerű időtartam elteltével, amely alatt valamely bíróságnak vagy törvényszéknek a felfüggesztés iránti kérelem alapos és szigorú vizsgálatát követően határozatot kellett hoznia arról, hogy a fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak halasztó hatályt biztosít-e; vagy
- c) az érintett személy ésszerű időtartamon belül kérelmezheti a bíróságtól vagy törvényszéktől az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztését a fellebbezés vagy felülvizsgálat elbírálásáig. A tagállamok azáltal biztosítják a hatékony jogorvoslatot, hogy felfüggesztik az átadást mindaddig, amíg a felfüggesztés iránti első kérelemről határozatot nem hoznak. Az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztéséről ésszerű időtartamon belül határozni kell, ugyanakkor ezen időtartamnak lehetővé kell tennie a felfüggesztés iránti kérelem alapos és szigorú vizsgálatát. Az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztését elutasító határozat ismerteti az alapjául szolgáló indokokat.

(4) A tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságok hivatalból dönthetnek az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztéséről a fellebbezés vagy felülvizsgálat elbírálásáig.

(5) A tagállamok lehetőséget biztosítanak az érintett személy számára jogi segítségnyújtás igénybevételére, és szükség esetén nyelvi segítségre.

(6) A tagállamok kérésre térítésmentesen biztosítják a jogi segítségnyújtást, amennyiben az érintett személy nem képes fedezni annak költségeit. A tagállamok előírhatják, hogy a díjak és egyéb költségek tekintetében a kérelmezőkkel szembeni bánásmód ne legyen kedvezőbb annál a bánásmódnál, amelyben a jogi segítségnyújtás terén saját állampolgáraikat általában részesítik.

A tagállamok, anélkül hogy ezzel önkényesen korlátoznák a jogi segítségnyújtáshoz való hozzáférést, rendelkezhetnek úgy, hogy nem biztosítanak ingyenes jogi segítségnyújtást és képviselést olyan esetekben, ha az illetékes hatóság, a bíróság vagy a törvényszék úgy ítéli meg, hogy a fellebbezés vagy felülvizsgálat előreláthatólag nem vezet pozitív eredményre.

Ha egy hatóság, amely nem bíróság vagy törvényszék, úgy határoz, hogy nem biztosít e bekezdés alapján ingyenes jogi segítségnyújtást, a tagállamok biztosítják a hatékony jogorvoslatához való jogot az érintett személynek ahhoz, hogy egy bíróság vagy törvényszék előtt megtámadhassa e határozatot.

Az e bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelés tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a jogi segítségnyújtás és képviselet ne legyen önkényesen korlátozott, és hogy a kérelmezőnek az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférése ne legyen akadályozott.

A jogi segítségnyújtásba beletartozik legalább a szükséges eljárási iratok elkészítése és a bíróság és törvényszék előtti képviselet, és e tevékenység végzését olyan jogi tanácsadókra vagy tanácsadókra lehet korlátozni, akiket a nemzeti jog alapján kimondottan segítségnyújtásra és képviseletre jelöltek ki.

A jogi segítségnyújtás igénybevételére irányadó eljárásokat a nemzeti jog állapítja meg.

V. SZAKASZ

Átadási célú őrizet

28. cikk

Őrizet

(1) A tagállamok senkit nem tarthatnak őrizetben kizárólag azon az alapon, hogy az e rendelettel létrehozott eljárás hatálya alá tartozik.

(2) Ha komoly veszély áll fenn a szökésre, a tagállamok e rendelettel összhangban egyedi elbírálás alapján őrizetben tartathatják az érintett személyt az átadási eljárások biztosítása érdekében és kizárólag akkor, ha az őrizet arányos, továbbá ha kevésbé kényszerítő jellegű alternatív intézkedések alkalmazása nem lenne hatékony.

(3) Az őrizetnek a lehető legrövidebb ideig kell tartania, és nem lehet hosszabb, mint az e rendelet alapján történő átadás megtörténteig előírt közigazgatási eljárások kellő gondossággal történő elvégzéséhez ésszerűen szükséges idő.

Ha egy személyt ezen cikk alapján őrizetben tartanak, az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresés határideje nem haladhatja meg a kérelem benyújtásától számított egy hónapot. Az a tagállam, amely e rendelettel összhangban lefolytatja az eljárást, ilyen esetekben sürgős választ kér. A kérés beérkezésétől számított két héten belül választ kell adni. Amennyiben két héten belül nem érkezik válasz, az a megkeresés elfogadását jelenti, és a személy átvételének vagy visszavételének kötelezettségét vonja maga után, ideértve a megérkezésével kapcsolatos megfelelő intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket is.

Ha egy személyt ezen cikk alapján őrizetben tartanak, a megkereső tagállam e személyt a gyakorlatban lehetséges legrövidebb időn belül átadja a felelős tagállamnak, de legkésőbb hat héttel azt követően, hogy egy másik tagállam hallgatólagosan vagy kifejezetten elfogadta az érintett személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresést, vagy hat héttel azt követően, hogy a fellebbezés vagy felülvizsgálat a 27. cikk (3) bekezdésével összhangban már nem bír halasztó hatállyal.

Ha a megkereső tagállam nem tartja be az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresésre vonatkozó határidőket, vagy ha az átadás a harmadik albekezdésben említett hathetes időtartamon belül nem történik meg, a személy nem tartható tovább őrizetben. A 21., 23., 24. és 29. cikk továbbra is értelemszerűen alkalmazandó.

(4) A felelős tagállamhoz történő átadási eljárások biztosítása érdekében az őrizetben tartási körülmények és az őrizetben tartott személyekkel kapcsolatban alkalmazandó biztosítékok tekintetében a 2013/33/EU irányelv 9., 10. és 11. cikke alkalmazandó.

VI. SZAKASZ

Átadás

29. cikk

Szabályok és határidők

(1) A kérelmezőnek vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személynek a megkereső tagállam részéről a felelős tagállamnak történő átadása a megkereső tagállam nemzeti joga szerint történik az érintett tagállamok egymás közötti konzultációját követően, a lehető leghamarabb kivitelezhető időpontban, de legkésőbb hat hónappal az érintett személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresés másik tagállam általi elfogadását, vagy a 27. cikk (3) bekezdésének megfelelő halasztó hatály esetén hat hónappal a fellebbezéssel vagy felülvizsgálattal kapcsolatos jogerős határozatot követően.

Ha a felelős tagállamnak történő átadás ellenőrzött útnak indítás formájában vagy kísérettel történik, a tagállamok biztosítják, hogy ez humánus módon, az alapvető jogok és az emberi méltóság teljes körű tiszteletben tartása mellett menjen végbe.

Szükség esetén a megkereső tagállam a 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében elfogadott minta szerinti *laissez passer*-val látja el a kérelmezőt. A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a *laissez-passer* formai kialakítására vonatkozóan. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A felelős tagállam adott esetben tájékoztatja a megkereső tagállamot az érintett személy biztonságos megérkezéséről, vagy arról, hogy a megadott határidőn belül nem jelent meg.

(2) Amennyiben az átadásra nem kerül sor a hat hónapos határidőn belül, a felelős tagállam mentesül az érintett személy átvételére vagy visszavételére vonatkozó kötelezettség alól, és a felelősség a megkereső tagállamra hárul. E határidő legfeljebb egyéves időtartamra meghosszabbítható, ha az átadásra az érintett személy szabadságvesztése miatt nem kerülhetett sor, illetve legfeljebb tizenhét hónappal, ha az érintett személy ismeretlen helyen tartózkodik.

(3) Amennyiben az érintett személyt tévedésből adták át vagy az átadás végrehajtása után az átadásra vonatkozó határozatot fellebbezés, vagy felülvizsgálat keretében megsemmisítették, az átadást végrehajtó tagállam haladéktalanul visszafogadja az érintett személyt.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja a tagállamok közötti konzultáció és információcserre egységes feltételeit, különösen az elhalasztott vagy késedelemmel elvégzett átadások, hallgatóságos elfogadást követő átadások, kiskorúak vagy eltartott személyek átadása, valamint a felügyelt átadások eseteire vonatkozóan. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

30. cikk

Az átadás költségei

(1) A kérelmezőnek vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személynek a felelős tagállam részére történő átadásához szükséges költségeket az átadó tagállam viseli.

(2) Amennyiben téves átadás vagy az átadásra vonatkozó határozat fellebbezés vagy felülvizsgálat keretében való megsemmisítése következtében az érintett személyt vissza kell juttatni egy tagállamba, az átadást eredetileg végrehajtó tagállam viseli az érintett személynek a területére való visszajuttatásának költségeit.

(3) Az e rendelet alapján átadott személyeket nem lehet kötelezni az ilyen átadások költségeinek viselésére.

31. cikk

Releváns információk cseréje az átadás végrehajtását megelőzően

(1) A kérelmező, vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c), vagy d) pontjában említett más személy átadását végző tagállam közli a felelős tagállammal az átadandó személyre vonatkozó, azon személyes adatokat, amelyek alkalmasak, relevánsak és elegendők abból a kizárólagos célból, hogy a felelős tagállam illetékes hatóságai a nemzeti joggal összhangban képesek legyenek megfelelő segítséget – így az érintett személy létfontosságú érdekei védelmében azonnali egészségügyi ellátást – nyújtani az érintett személynek, valamint garantálni tudják számukra az e rendeletben, valamint más vonatkozó menekültügyi jogi eszközökben biztosított védelem és jogok folytonosságát. Ezen adatokat ésszerű idővel az átadás végrehajtását megelőzően közölni kell a felelős tagállammal annak érdekében, hogy az illetékes hatóságai számára a nemzeti joggal összhangban elegendő idő álljon rendelkezésre a szükséges intézkedések meghozatalára.

(2) Az átdadó tagállam – amennyiben ilyen információ a nemzeti joggal összhangban az illetékes hatóságok rendelkezésére áll – átad a felelős tagállamnak minden olyan információt, amely elengedhetetlen az átadandó személy jogainak biztosításához és azonnal felmerülő különleges igényeinek kielégítéséhez, különösen az alábbiakat:

- a) valamennyi olyan azonnali intézkedés, amelyeket a felelős tagállamnak meg kell hoznia annak érdekében, hogy az átadandó személy különleges igényeit megfelelően ki lehessen elégíteni, beleértve az esetlegesen szükséges azonnali egészségügyi ellátást is;
- b) adott esetben a befogadó tagállamban tartózkodó családtagok, hozzátartozók és a kérelmezővel egyéb családi kapcsolatban álló személyek elérhetőségei;
- c) kiskorúak esetében az oktatásukkal kapcsolatos információk;
- d) a kérelmező életkorának meghatározása.

(3) Az e cikk alapján végzett információcserére csak a Bizottságnak az e rendelet 35. cikkével összhangban bejelentett hatóságok között, az 1560/2003/EK rendelet 18. cikke szerint létrehozott „DubliNet” elektronikus kommunikációs hálózaton keresztül kerülhet sor. A cserélt információ csak az e cikk (1) bekezdésében megállapított célokra használható fel, és tovább nem dolgozható fel.

(4) A tagállamok közötti információcsere elősegítése érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján összeállítja az e cikkben előírt adatok átadását szolgáló formanyomtatványt. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) Az e cikk szerinti információcserére a 34. cikk (8)–(12) bekezdésében megállapított szabályok alkalmazandók.

32. cikk

Egészségügyi adatok cseréje az átadás végrehajtását megelőzően

(1) Kizárólag egészségügyi gondozás vagy kezelés céljából – különös tekintettel a fogyatékkal élő személyekre, az időskorúakra, a várandós nőkre, a kiskorúakra, a kínzás, nemi erőszak vagy a pszichikai, fizikai, illetve szexuális erőszak más súlyos formáinak áldozataira vonatkozóan – az átdadó tagállam átadja az átadandó személy különleges igényeivel kapcsolatos – adott esetben a személy fizikai és szellemi állapotára vonatkozó – információkat is, amennyiben ezek az illetékes hatóság számára a nemzeti joggal összhangban rendelkezésre állnak. Ezen információt közös egészségügyi bizonyítványban kell átadni, amelyhez mellékelni kell a szükséges dokumentumokat. A felelős tagállam biztosítja, hogy e különleges igényeket megfelelően kezeljék, és biztosítják különösen az esetlegesen szükséges alapvető orvosi ellátást.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján összeállítja a közös egészségügyi bizonyítványt. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) Az átdadó tagállam kizárólag azt követően adhatja át a felelős tagállamnak az (1) bekezdésben említett információkat, hogy megkapta a kérelmező és/vagy az őt képviselő személy kifejezett hozzájárulását, vagy – amennyiben a kérelmező fizikailag vagy jogilag képtelen hozzájárulását adni – ezen átadás a kérelmező vagy más személy létfontosságú érdekeinek védelme érdekében szükséges. Az (1) bekezdésben említett információk átadásához történő hozzájárulás hiánya, beleértve a hozzájárulás megtagadását is, nem akadályozhatja az átadást.

(3) Az (1) bekezdésben említett, az egészségi állapotra vonatkozó személyes adatokat kizárólag a nemzeti jog vagy az illetékes nemzeti szervek által megállapított szabályok alapján orvosi titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó egészségügyi szakember vagy azzal egyenértékű szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó más személy dolgozhatja fel.

(4) Az e cikk alapján folytatott információcserére kizárólag a (3) bekezdésben említett egészségügyi szakemberek vagy más személyek között kerülhet sor. A cserélt információ csak az (1) bekezdésben megállapított célokra használható fel és tovább nem dolgozható fel.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadja az e cikk (1) bekezdésében említett információcsere egységes feltételeit és gyakorlati szabályait. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(6) Az e cikk szerinti információcserére a 34. cikk (8)–(12) bekezdésében megállapított szabályok alkalmazandók.

33. cikk

A korai előrejelzésre, a készülségre és a válságkezelésre vonatkozó mechanizmus

(1) Amennyiben – különösen az EMTH által a 439/2010/EU rendeletnek megfelelően összegyűjtött információ alapján – a Bizottság megállapítja, hogy e rendelet alkalmazása egy tagállam menekültügyi rendszerére nehezedő különlegesen nagy nyomás megalapozott kockázatának felmerülése és/vagy egy tagállam menekültügyi rendszerének működésében jelentkező problémák miatt veszélybe kerülhet, az EMTH-val együttműködve ajánlásokat tesz az adott tagállam számára, amelyekben felhívja a tagállamot egy megelőző cselekvési terv elkészítésére.

Az érintett tagállam tájékoztatja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy szándékában áll-e ilyen megelőző cselekvési tervet kidolgozni annak érdekében, hogy leküzdje a menekültügyi rendszerére nehezedő nyomást és/vagy kezelje az annak működésében jelentkező problémákat a nemzetközi védelmet kérő személyek alapvető jogai védelmének biztosítása mellett.

Egy tagállam saját hatáskörében és kezdeményezésére is készíthet megelőző cselekvési tervet és azt később felülvizsgálhatja. A megelőző cselekvési tervek kidolgozása során a tagállamok segítséget kérhetnek a Bizottságtól, más tagállamoktól, az EMTH-tól és más releváns uniós ügynökségtől.

(2) Amennyiben megelőző cselekvési terv kidolgozására kerül sor, az érintett tagállam azt benyújtja a Tanácsnak és a Bizottságnak, és annak végrehajtásáról rendszeresen jelentést tesz részükre. A Bizottság ezt követően tájékoztatja az Európai Parlamentet a megelőző cselekvési terv legfontosabb elemeiről. A Bizottság a terv végrehajtásáról jelentést nyújt be a Tanácsnak, és megküldi a végrehajtásról szóló jelentéseket az Európai Parlamentnek.

Az érintett tagállam meghoz minden ahhoz szükséges megfelelő intézkedést, hogy kezelni lehessen a menekültügyi rendszerére nehezedő különlegesen nagy nyomással járó helyzeteket, vagy hogy biztosítani lehessen a feltárt hiányosságok orvoslását a helyzet rosszabbodása előtt. Amennyiben egy megelőző cselekvési terv olyan intézkedéseket tartalmaz, amelyek célja egy tagállam menekültügyi rendszerére nehezedő különlegesen nagy, e rendelet alkalmazását esetlegesen veszélyeztető nyomás kezelése, a Bizottság az EMTH szakvéleményét kéri, mielőtt jelentést tenne az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(3) Amennyiben a Bizottság az EMTH elemzése alapján megállapítja, hogy a megelőző cselekvési terv végrehajtása nem orvosolta a feltárt hiányosságokat, vagy ha komoly kockázata áll fenn annak, hogy az érintett tagállam menekültügyi helyzete válsággá fokozódik, amely megelőző cselekvési tervvel valószínűleg nem orvosolható, a Bizottság – adott esetben az EMTH-val együttműködésben – felkérheti az érintett tagállamot, hogy dolgozzon ki válságkezelési cselekvési tervet, és szükség esetén készítse el ennek felülvizsgálatait is. A válságkezelési cselekvési tervnek a teljes folyamat során biztosítania kell az uniós menekültügyi vívmányoknak, különösen a nemzetközi védelmet kérelmezők alapvető jogainak való megfelelést.

A válságkezelési cselekvési terv kidolgozására irányuló felkérést követően az érintett tagállam a Bizottsággal és az EMTH-val együttműködésben haladéktalanul, de legkésőbb a felkérés időpontjától számított három hónapon belül kidolgozza a tervet.

Az érintett tagállam benyújtja a válságkezelési tervet, valamint legalább háromhavonta a végrehajtásáról szóló jelentést tesz a Bizottságnak és adott esetben a releváns érdekelt feleknek, például az EMTH-nak.

A Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a válságkezelési cselekvési tervről, annak esetleges felülvizsgálatairól és a végrehajtásáról. E jelentésekben az érintett tagállam a válságkezelési cselekvési tervnek való megfelelés nyomon követése érdekében jelentést tesz egyes adatokról, például az eljárás időtartamáról, az őrizetben tartás körülményeiről, valamint a kérelmezők beáramlásával összefüggő befogadóképességről.

(4) A Tanács a korai előrejelzés, készség és válságkezelés e cikkben létrehozott folyamata során végig szorosan figyelemmel kíséri a helyzetet, és további információkat kérhet, valamint politikai iránymutatást adhat, különösképpen a helyzet sürgősségére és súlyosságára tekintettel, következésképpen annak szükségességével kapcsolatban is, hogy egy tagállam kidolgozzon-e megelőző cselekvési tervet vagy szükség esetén válságkezelési cselekvési tervet. Az Európai Parlament és a Tanács – ha helyénvalónak ítéli – a teljes folyamat során tarthat megbeszéléseket és adhat iránymutatást a szolidaritási intézkedésekre vonatkozóan.

VII. FEJEZET

KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS

34. cikk

Információk megosztása

(1) Bármely tagállam kérelmére a tagállamok közlik a kérelmezőre vonatkozóan azokat a személyes adatokat, amelyek alkalmasak, relevánsak és elegendőek az alábbiakhoz:

- a) a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása;
- b) a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálása;
- c) az e rendeletből eredő kötelezettségek teljesítése.

(2) Az (1) bekezdésben említett információ csak a következőkre terjedhet ki:

- a) a kérelmező és adott esetben családtagjai, hozzátartozói, illetve a vele egyéb családi kapcsolatban álló személyek személyes adatai (teljes név, adott esetben a korábbi név; becenév vagy álnév; jelenlegi és korábbi állampolgárság; születési idő és hely);
- b) személyazonosító és úti okmányok (szám, érvényesség, kibocsátás dátuma, kibocsátó hatóság, kibocsátás helye, stb.);
- c) egyéb, a kérelmező személyazonosságának megállapításához szükséges információk, beleértve a 603/2013/EU rendeletnek megfelelően rögzített ujjlenyomatot;

- d) a tartózkodási helyek és a megtett útvonalak;
- e) a tagállam által kibocsátott tartózkodásra jogosító engedélyek vagy vízumok;
- f) a kérelem benyújtásának helye;
- g) bármely korábbi nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának időpontja, a jelenlegi kérelem benyújtásának időpontja, az eljárás jelenlegi szakasza, valamint az esetleges határozat.

(3) Továbbá, ha ez a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásához szükséges, a felelős tagállam kérheti a másik tagállamot, hogy tudassa vele a kérelmező kérelmének alapjául szolgáló indokokat, és, adott esetben, a kérelmezőre vonatkozóan hozott határozatok indokait. A másik tagállam megtagadhatja a választ a hozzá benyújtott kérelemre, ha a kért információk közlése feltehetően veszélyeztetné alapvető érdekeit, illetve az érintett személy vagy mások szabadságjogainak és alapvető jogainak védelmét. A kért információk közléséhez minden esetben a nemzetközi védelem kérelmezőjének a megkereső tagállam által beszerzett írásbeli hozzájárulására van szükség. Ebben az esetben a kérelmezőnek tudomással kell bírnia arról, hogy beleegyezése pontosan mely információra vonatkozik.

(4) Információ iránti megkeresés kizárólag egyedi nemzetközi védelem iránti kérelemhez kapcsolódóan küldhető. A megkeresés megállapítja az alapjául szolgáló indokokat, és amennyiben a cél annak ellenőrzése, hogy fennáll-e olyan követelmény, amely feltehetően a megkeresett tagállam felelősségét vonja maga után, ismerteti, hogy milyen bizonyítékon – beleértve a megbízható forrásból származó információkat arról, hogy a kérelmezők milyen módon és eszközökkel jutnak a tagállam területére – vagy a kérelmező nyilatkozatának mely meghatározott és ellenőrizhető részén alapul. Magától értetődik, hogy az ilyen, megbízható forrásból származó releváns információk önmagukban nem elegendőek egy tagállam e rendelet szerinti felelősségének meghatározásához, de hozzájárulhatnak az egy adott kérelmezőre vonatkozó egyéb utalások értékeléséhez.

(5) A megkeresett tagállam köteles öt héten belül válaszolni. A késedelmes válaszadást megfelelően meg kell indokolni. Az öthetes időtartam be nem tartása nem mentesíti a megkeresett tagállamot a válaszadás kötelessége alól. Amennyiben a maximális határidőt be nem tartó megkeresett tagállam által végzett vizsgálat olyan információt eredményez, amely szerint az említett tagállam a felelős, e tagállam nem hivatkozhat a 21., 23. és 24. cikkben megadott határidő lejártára az át- vagy visszavétel iránti megkeresés megtagadásának indoklásaként. Ebben az esetben az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresés benyújtására vonatkozóan a 21., 23. és a 24. cikkben megadott határidők meghosszabbodnak a megkeresett tagállam válaszadással való késlekedésének megfelelő időtartammal.

(6) Információcserére valamely tagállam kérelmére kerül sor, és azon hatóságok között bonyolítható le, amelyek kijelölését a tagállamok a 35. cikk (1) bekezdésével összhangban közölték a Bizottsággal.

(7) A cserélt információ csak az (1) bekezdésben megállapított célokra használható fel. Az ilyen információ – a típusától és a címzett hatóság hatáskörétől függően – minden egyes tagállamban csak a következő feladatok ellátásával megbízott hatóságokkal, törvényszékekkel és bíróságokkal közölhető:

- a) a felelős tagállam meghatározása;
- b) a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálása;
- c) az e rendeletből eredő kötelezettségek teljesítése.

(8) Az információt továbbító tagállam biztosítja, hogy az információ pontos és naprakész. Ha kitudódik, hogy az említett tagállam olyan információt továbbított, amely pontatlan, vagy amelyet nem kellett volna továbbítani, erről azonnal tájékoztatja a címzett tagállamokat. E tagállamok kötelesek kijavítani vagy megsemmisíteni az ilyen információt.

(9) A kérelmezőnek kérelem alapján joga van tájékoztatást kapni a személyét érintő feldolgozott adatokról.

Ha a kérelmező úgy találja, hogy az adatokat e rendelet vagy a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv megsértésével dolgozták fel, különösen, mert azok nem teljesek vagy pontatlanok, jogában áll azok kijavítását vagy megsemmisítését kérni.

Az adatokat kijavító vagy megsemmisítő hatóság, az esetnek megfelelően, tájékoztatja az információt továbbító vagy átvevő tagállamot.

A kérelmezőnek jogában áll keresetet benyújtani vagy panaszt tenni azon tagállam illetékes hatóságai, bíróságai, vagy törvényszékei előtt, amely megtagadta a rá vonatkozó adatokhoz való hozzáférést, vagy az ilyen adatok kijavításának vagy megsemmisítésének jogát.

(10) Minden érintett tagállamban a cserélt információ továbbítását és átvételét az érintett személyre vonatkozó egyedi adattalományban és/vagy nyilvántartásban rögzítik.

(11) A cserélt adatokat csak addig őrzi meg, amíg az adatcseréje célja szerint szükséges.

(12) Amennyiben az adatokat nem automatikusan dolgozzák fel, vagy nem tárolják, vagy nem szándékozzák egy adatállományba beírni, minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket, hogy hatékony ellenőrzésekkel biztosítsa e cikk betartását.

35. cikk

Illetékes hatóságok és források

(1) Minden tagállam haladéktalanul értesíti a Bizottságot az e rendeletből és annak bármely módosításából eredő kötelezettségek teljesítéséért felelős konkrét hatóságairól. A tagállamok biztosítják, hogy az említett hatóságok rendelkezzenek a feladatok ellátásához és különösen az ahhoz szükséges forrásokkal, hogy az előírt határidőn belül válaszoljanak az információ iránti megkeresésekre, valamint a kérelmezők átvétele vagy visszavétele iránti megkeresésekre.

(2) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi az (1) bekezdésben említett hatóságok nevét tartalmazó összesített jegyzéket. Amennyiben e jegyzék módosulna, a Bizottság évente egyszer közzéteszi a naprakésszé tett összesített jegyzéket.

(3) Az (1) bekezdésben említett hatóságok részesülnek az e rendelet alkalmazása tekintetében szükséges képzésben.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján az (1) bekezdésben említett hatóságok közötti, a megkeresések, válaszok és minden írásbeli kapcsolattartás továbbítására szolgáló olyan megbízható elektronikus továbbítási csatornákat hoz létre, amelyek biztosítják, hogy az üzenete kézbesítéséről annak küldője automatikusan elektronikus visszaigazolást kap. E végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

36. cikk

Közigazgatási megállapodások

(1) A tagállamok kétoldalú alapon közigazgatási megállapodásokat alakíthatnak ki egymás között e rendelet végrehajtásának gyakorlati részleteire vonatkozóan, hogy elősegítsék a rendelet alkalmazását és fokozzák a hatékonyságát. Ezek a megállapodások kiterjedhetnek:

- a) az összekötő tisztviselők cseréjére;
- b) az eljárások egyszerűsítésére és az átadásra, valamint a kérelmezők átvétele vagy visszavétele iránti megkeresések megvizsgálására előírt határidők lerövidítésére.

(2) A tagállamok fenntarthatják a 343/2003/EK rendelet alapján megkötött közigazgatási megállapodásokat is. Amennyiben e megállapodások nem egyeztethetők össze e rendelettel, az érintett tagállamok úgy módosítják azokat, hogy megszűnjenek a feltárt összeegyeztethetlenségek.

(3) Az érintett tagállamok az (1) bekezdés b) pontjában említett megállapodások megkötését vagy módosítását megelőzően konzultálnak a Bizottsággal a megállapodás és e rendelet összeegyeztethetőségéről.

(4) Ha a Bizottság az (1) bekezdés b) pontjában említett megállapodásokat e rendelettel összeegyeztethetetlennek tartja, erről ésszerű időn belül értesíti az érintett tagállamokat. A tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy ésszerű időn belül úgy módosítsák az érintett megállapodást, hogy megszűnjenek a feltárt összeegyeztethetlenségek.

(5) A tagállamok az (1) bekezdésben említett valamennyi megállapodásról, azok felmondásáról vagy módosításáról értesítik a Bizottságot.

VIII. FEJEZET

EGYEZTETÉS

37. cikk

Egyeztetés

(1) Amennyiben a tagállamok egy e rendelet alkalmazásával kapcsolatos kérdésre vonatkozó vitát nem tudnak megoldani, a (2) bekezdésben előírt egyeztetési eljárásról folyamodhatnak.

(2) Az egyeztetési eljárást a jogvitában álló egyik tagállam kérésére kell kezdeményezni a 44. cikkben létrehozott bizottság elnökénél. Az egyeztetési eljárás alkalmazásához történő hozzájárulásukkal a tagállamok vállalják, hogy a javasolt megoldást a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszik.

A bizottság elnöke kijelöli a bizottság három olyan tagját, akik három, a vitában részt nem vevő tagállamot képviselnek. A kijelölt személyek írásban vagy szóban megkapják a felek érveit, valamint – amennyiben szükséges – szavazást követően egy hónapon belül javaslatot tesznek a megoldásra.

A megbeszélésen a bizottság elnöke vagy helyettese elnököl. Álláspontját előterjeszheti, de a szavazásban nem vesz részt.

A javasolt megoldás – akár elfogadják, akár elutasítják azt a felek – végleges és megváltoztathatatlan.

IX. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

38. cikk

Adatbiztonság és adatvédelem

A tagállamok meghoznak valamennyi megfelelő intézkedést az átadott személyes adatok védelmének biztosítása és különösen a feldolgozott adatokhoz való jogellenes vagy engedély nélküli hozzáférésnek vagy azok jogellenes vagy engedély nélküli közlésének, megváltoztatásának vagy elvesztésének elkerülése érdekében.

Minden tagállam rendelkezik arról, hogy a 95/46/EK irányelv 28. cikke (1) bekezdésének megfelelően kijelölt nemzeti felügyelő hatóság vagy hatóságok függetlenül, a vonatkozó nemzeti joggal összhangban nyomon kövesse vagy kövessék az érintett tagállam által az e rendeletnek megfelelően végzett személyesadat-feldolgozás jogszerűségét.

39. cikk

Titoktartás

A tagállamok biztosítják, hogy a 35. cikkben említett hatóságokat a munkájuk során birtokukba jutott valamennyi információ vonatkozásában kötelezzék a nemzeti jog által meghatározott titoktartási szabályok.

40. cikk

Szankciók

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az e rendeletnek megfelelően feldolgozott adatokkal való visszaélés szankciókkal – ideértve a hatékony, arányos és visszatartó erejű, a nemzeti joggal összhangban lévő közigazgatási és/vagy büntetőjogi szankciókat is – büntetendő legyen.

41. cikk

Átmeneti intézkedések

Amennyiben egy kérelmet a 49. cikk második bekezdésében említett időpontot követően nyújtottak be, figyelembe kell venni azokat az eseményeket, amelyek valószínűleg maguk után vonják egy tagállam e rendelet szerinti felelősségét még akkor is, ha azok az említett időpontot megelőzik, kivéve a 13. cikk (2) bekezdésében említett eseményeket.

42. cikk

A határidők számítása

Az e rendeletben előírt határidőket a következőképpen kell számítani:

a) amennyiben a napokban, hetekben vagy hónapokban kifejezett időtartamot attól az időponttól számítják, amikor az esemény bekövetkezik, vagy a cselekmény megtörténik, az a nap, amikor az esemény bekövetkezik, vagy a cselekmény megtörténik, nem számít bele a szóban forgó időtartamba;

b) a hetekben vagy hónapokban kifejezett időtartam annak a napnak a végén fejeződik be, amely az utolsó héten vagy hónapban a hét ugyanazon napja, vagy megegyezik azzal a nappal, amelyen az az esemény bekövetkezett, vagy az a cselekmény megtörtént, amelytől az időtartamot számítják. Ha egy hónapokban kifejezett időtartam során az utolsó hónapban nincs olyan nap, amikor az időtartamnak le kell járnia, az időtartam annak a hónapnak az utolsó napján ér véget;

c) a határidők magukban foglalják a szombatokat és a vasárnapokat, valamint az érintett tagállam összes törvényes munkaszüneti napját is.

43. cikk

Területi hatály

A Francia Köztársaság tekintetében e rendeletet csak európai területeire kell alkalmazni.

44. cikk

A bizottság

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Amennyiben a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

45. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételekkel felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 8. cikk (5) bekezdésében és a 16. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól az e rendelet hatálybalépésétől kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 8. cikk (5) bekezdésében és a 16. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 8. cikk (5) bekezdése és a 16. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő négy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam két hónappal meghosszabbodik.

46. cikk

Nyomon követés és értékelés

A Bizottság, legkésőbb 2016. július 21-ig jelentést tesz az Európai Parlament és a Tanács számára e rendelet alkalmazásáról, és adott esetben javaslatot tesz a szükséges módosításokra. A tagállamok legkésőbb hat hónappal az említett határidő lejáratá előtt eljuttatnak a Bizottsághoz minden olyan információt, amely a jelentés elkészítéséhez szükséges.

Az említett jelentés benyújtását követően a Bizottság az e rendelet alkalmazásáról szóló jelentését a 603/2013/EU rendelet 40. cikkében előírt Eurodac-rendszer felállításáról szóló jelentésekkel együtt nyújtja be az Európai Parlament és a Tanács részére.

47. cikk

Statisztikák

A migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló. 2007. július 11-i 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikkének (4) bekezdésével

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban a Szerződéseknél megfelelően.

Kelt Brüsszelben, 2013. június 26-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

A. SHATTER

összhangban a tagállamok közlik a Bizottsággal (Eurostat) az 1560/2003/EK rendelet alkalmazásával kapcsolatos statisztikákat.

48. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 343/2003/EK rendelet hatályát veszti.

Az 1560/2003/EK rendelet 11. cikkének (1) bekezdése, 13., 14. és 17. cikke hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre vagy cikkekre történő utalásokat erre a rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni és a II. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban kell alkalmazni.

49. cikk

Hatálybalépés és alkalmazhatóság

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A rendeletet minden olyan nemzetközi védelem iránti kérelemre alkalmazni kell, amelyet a hatálybalépését követő hatodik hónap első napjától nyújtottak be, és attól az időponttól minden átvétel vagy visszavétel iránti megkeresésre is érvényes, függetlenül a kérelem benyújtásának időpontjától. Az említett időpont előtt benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállamot a 343/2003/EK rendeletben megállapított feltételek szerint határozzák meg.

Az e rendeletben a 603/2013/EU rendeletre, a 2013/32/EU irányelvre és a 2013/33/EU irányelvre való hivatkozásokat a 2725/2000/EK⁽²⁾ rendeletre, a 2003/9/EK⁽³⁾ és a 2005/85/EK irányelvre⁽⁴⁾ való hivatkozásként kell értelmezni ez utóbbiak alkalmazásának befejező időpontjáig.

⁽¹⁾ HL L 199., 2007.7.31., 23. o.

⁽²⁾ A Tanács 2725/2000/EK rendelete (2000. december 11.) a dublini egyezmény hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló Eurodac létrehozásáról (HL L 316., 2000.12.15., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2003/9/EK irányelve (2003. január 27.) a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról (HL L 31., 2003.2.6., 18. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2005/85/EK irányelve (2005. december 1.) a menekültstátus megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól (HL L 326., 2005.12.13., 13. o.).

*I. MELLÉKLET***Hatályon kívül helyezett rendeletek (utalás a 48. cikkben)**

343/2003/EK tanácsi rendelet

(HL L 50., 2003.2.25., 1. o.)

1560/2003/EK bizottsági rendelet, csak a 11. cikk (1) bekezdése, a 13., 14. és 17. cikk

(HL L 222., 2003.9.5., 3. o.)

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

A 343/2003/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk a) pontja	2. cikk a) pontja
2. cikk c) pontja	—
2. cikk c) pontja	2. cikk b) pontja
2. cikk d) pontja	2. cikk c) pontja
2. cikk e) pontja	2. cikk d) pontja
2. cikk f) pontja	2. cikk e) pontja
2. cikk g) pontja	2. cikk f) pontja
—	2. cikk h) pontja
—	2. cikk i) pontja
2. cikk h) pontja	2. cikk j) pontja
2. cikk i) pontja	2. cikk g) pontja
—	2. cikk k) pontja
2. cikk j) és k) pontja	2. cikk l) és m) pontja
—	2. cikk n) pontja
3. cikk (1) bekezdése	3. cikk (1) bekezdése
3. cikk (2) bekezdése	17. cikk (1) bekezdése
3. cikk (3) bekezdése	3. cikk (3) bekezdése
3. cikk (4) bekezdése	4. cikk (1) bekezdése, bevezető szöveg
—	4. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontja
—	4. cikk (2) és (3) bekezdése
4. cikk (1)–(5) bekezdése	20. cikk (1)–(5) bekezdése
—	20. cikk (5) bekezdése, harmadik albekezdés
—	5. cikk
—	6. cikk
5. cikk (1) bekezdése	7. cikk (1) bekezdése
5. cikk (2) bekezdése	7. cikk (2) bekezdése
—	7. cikk (3) bekezdése
6. cikk, első bekezdés	8. cikk (1) bekezdése
—	8. cikk (3) bekezdése
6. cikk, második bekezdés	8. cikk (4) bekezdése
7. cikk	9. cikk

A 343/2003/EK rendelet	Ez a rendelet
8. cikk	10. cikk
9. cikk	12. cikk
10. cikk	13. cikk
11. cikk	14. cikk
12. cikk	15. cikk
—	16. cikk
13. cikk	3. cikk (2) bekezdése
14. cikk	11. cikk
15. cikk (1) bekezdése	17. cikk (2) bekezdése, első albekezdés
15. cikk (2) bekezdése	16. cikk (1) bekezdése
15. cikk (3) bekezdése	8. cikk (2) bekezdése
15. cikk (4) bekezdése	17. cikk (2) bekezdése, negyedik albekezdés
15. cikk (5) bekezdése	8. cikk (5) és (6) bekezdése, valamint a 16. cikk (2) bekezdése
16. cikk (1) bekezdésének a) pontja	18. cikk (1) bekezdésének a) pontja
16. cikk (1) bekezdésének b) pontja	18. cikk (2) bekezdése
16. cikk (1) bekezdésének c) pontja	18. cikk (1) bekezdésének b) pontja
A 16. cikk (1) bekezdésének d) pontja	18. cikk (1) bekezdésének c) pontja
16. cikk (1) bekezdésének e) pontja	18. cikk (1) bekezdésének d) pontja
16. cikk (2) bekezdése	19. cikk (1) bekezdése
16. cikk (3) bekezdése	19. cikk (2) bekezdése, első albekezdés
—	19. cikk (2) bekezdése, második albekezdés
16. cikk (4) bekezdése	19. cikk (3) bekezdése
—	19. cikk (3) bekezdése, második albekezdés
17. cikk	21. cikk
18. cikk	22. cikk
19. cikk (1) bekezdése	26. cikk (1) bekezdése
19. cikk (2) bekezdése	26. cikk (2) bekezdése, valamint a 27. cikk (1) bekezdése
—	27. cikk (2)–(6) bekezdése
19. cikk (3) bekezdése	29. cikk (1) bekezdése
19. cikk (4) bekezdése	29. cikk (2) bekezdése
—	29. cikk (3) bekezdése
19. cikk (5) bekezdése	29. cikk (4) bekezdése
20. cikk (1) bekezdése, bevezető szöveg	23. cikk (1) bekezdése
—	23. cikk (2) bekezdése
—	23. cikk (3) bekezdése

A 343/2003/EK rendelet	Ez a rendelet
—	23. cikk (4) bekezdése
20. cikk (1) bekezdésének a) pontja	23. cikk (5) bekezdése, első albekezdés
—	24. cikk
20. cikk (1) bekezdésének b) pontja	25. cikk (1) bekezdése
20. cikk (1) bekezdésének c) pontja	25. cikk (2) bekezdése
20. cikk (1) bekezdésének d) pontja	29. cikk (1) bekezdése, első albekezdés
20. cikk (1) bekezdésének e) pontja	26. cikk (1) és (2) bekezdése, 27. cikk (1) bekezdése, 29. cikk (1) bekezdése, második és harmadik albekezdés
20. cikk (2) bekezdése	29. cikk (2) bekezdése
20. cikk (3) bekezdése	23. cikk (5) bekezdése, második albekezdés
20. cikk (4) bekezdése	29. cikk (4) bekezdése
—	28. cikk
—	30. cikk
—	31. cikk
—	32. cikk
—	33. cikk
21. cikk (1)–(9) bekezdése	34. cikk (1)–(9) bekezdése, első–harmadik albekezdés
—	34. cikk (9) bekezdése, negyedik albekezdés
21. cikk (10)–(12) bekezdése	34. cikk (10)–(12) bekezdése
22. cikk (1) bekezdése	35. cikk (1) bekezdése
—	35. cikk (2) bekezdése
—	35. cikk (3) bekezdése
22. cikk (2) bekezdése	35. cikk (4) bekezdése
23. cikk	36. cikk
—	37. cikk
—	40. cikk
24. cikk (1) bekezdése	—
24. cikk (2) bekezdése	41. cikk
24. cikk (3) bekezdése	—
25. cikk (1) bekezdése	42. cikk
25. cikk (2) bekezdése	—
26. cikk	43. cikk

A 343/2003/EK rendelet	Ez a rendelet
27. cikk (1) és (2) bekezdése	44. cikk (1) és (2) bekezdése
27. cikk (3) bekezdése	—
—	45. cikk
28. cikk	46. cikk
—	47. cikk
—	48. cikk
29. cikk	49. cikk

Az 1560/2003/EK rendelet	Ez a rendelet
11. cikk (1) bekezdése	—
13. cikk (1) bekezdése	17. cikk (2) bekezdése, első albekezdés
13. cikk (2) bekezdése	17. cikk (2) bekezdése, második albekezdés
13. cikk (3) bekezdése	17. cikk (2) bekezdése, harmadik albekezdés
13. cikk (4) bekezdése	17. cikk (2) bekezdése, első albekezdés
14. cikk	37. cikk
17. cikk (1) bekezdése	9. és 10. cikk, 17. cikk (2) bekezdése, első albekezdés
17. cikk (2) bekezdése	34. cikk (3) bekezdése

A TANÁCS, AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A BIZOTTSÁG NYILATKOZATA

A Tanács és az Európai Parlament felkéri a Bizottságot, hogy – kezdeményezési jogának sérelme nélkül – miután a Bíróság ítéletet hoz a C-648/11. sz. MA és társai kontra Secretary of State for the Home Department ügyben, de legkésőbb a Dublini Rendelet 46. cikkében meghatározott időpontig mérlegelje a Dublini Rendelet átdolgozása 8. cikke (4) bekezdésének módosítását. Az Európai Parlament és a Tanács ezt követően gyakorolni fogja jogalkotói hatásköreit, mégpedig a gyermekek érdekeit a legnagyobb mértékben figyelembe véve.

A Bizottság a kompromisszum szellemében és a javaslat haladéktalan elfogadásának biztosítása érdekében elfogadja e felkérés mérlegelését, amelyre azonban az adott különleges körülményekhez kötődő olyan felkérésként tekint, amely nem teremt precedenst.
